

Giới thiệu Định Mệnh

Bạn đang đọc truyện Định Mệnh của tác giả tieuholy689 trên website đọc truyện online. Sau 1 ngày làm việc vất vả, Tuyết Ly đi về nhà trong tình trạng uể oải. Vừa về đến nhà Tuyết Ly đã gặp mẹ nó ngồi ngay căn hộ mà chính nó đã bỏ tiền bằng sức lao động của mình ra thuê “Con đã về rồi à?”- Mẹ Tuyết Ly – Bà Lâm lên tiếng. Bà có chân dung của một bà mẹ kiểu hiện đại, mái tóc xoăn nhẹ, thân hình hơi gầy, bà không quá cô hủ và có một khuôn mặt phúc hậu “Dạ”- Tuyết Ly vừa trả lời vừa tìm chỗ để chiếc cặp nặng nề của nó xuống. “Mẹ có chuyện muốn nói với con, ngồi xuống đây chút đi Tuyết Ly”- Bà Lâm nói với vẻ mặt nghiêm nghị “Nếu mẹ muốn nói với con về chuyện gia đình con sẵn sàng nghe, nhưng nếu mẹ đến khuyên con nên lấy chồng thì con xin lỗi con không muốn lấy và không muốn nghe đâu mẹ àh”- Tuyết Ly nói một cách bình thản như đã đoán trước được lý do mẹ đến đây. (Chưa có mô tả)

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Sau 1 ngày làm việc vất vả, Tuyết Ly đi về nhà trong tình trạng uể oải. Vừa về đến nhà Tuyết Ly đã gặp mẹ nó ngồi ngay căn hộ mà chính nó đã bỏ tiền bằng sức lao động của mình ra thuê

“Con đã về rồi à?”- Mẹ Tuyết Ly – Bà Lâm lên tiếng. Bà có chân dung của một bà mẹ kiểu hiện đại, mái tóc xoăn nhẹ, thân hình hơi gầy, bà không quá cô hủ và có một khuôn mặt phúc hậu

“Dạ”- Tuyết Ly vừa trả lời vừa tìm chỗ để chiếc cặp nặng nề của nó xuống.

“Mẹ có chuyện muốn nói với con, ngồi xuống đây chút đi Tuyết Ly”- Bà Lâm nói với vẻ mặt nghiêm nghị

“Nếu mẹ muốn nói với con về chuyện gia đình con sẵn sàng nghe, nhưng nếu mẹ đến khuyên con nên lấy chồng thì con xin lỗi con không muốn lấy và không muốn nghe đâu mẹ àh”- Tuyết Ly nói một cách bình thản như đã đoán trước được lý do mẹ đến đây.

“Con vẫn cố chấp như thế hay sao? Con vẫn không thể quên được thằng Thiên Hoài hay sao? Thằng đó có gì tốt chứ? Ăn chơi trác táng, thay bồ như thay áo và nhất là mẹ không thích người chà đạp con của mẹ như thế”- Bà Lâm nói với giọng lạnh lùng và hơi lớn tiếng.

“Mẹ đừng hiểu lầm, con và anh ta đã không còn gì nữa như mẹ biết rồi đó và như mẹ nói thì con cũng không muốn quen người đàn ông như anh ta”- Tuyết Ly lạnh lùng nói

“Vậy sao con không chấp nhận xem mắt người mà mẹ chọn?”- Bà Lâm hỏi Tuyết Ly

“Mẹ àh , con không thích tình yêu kiểu chọn lọc như thế... Cái gì đến nó sẽ đến thôi mẹ àh” – Tuyết Ly nói

“Mẹ sẽ cho con thời gian để quên đi thằng đó . Sáu tháng, đó là một thời gian dài , trong thời gian này con muốn làm gì thì làm , quen ai thì quen, nhưng hết hạn mà con vẫn chưa tìm dc chàng trai mà mình yêu thì phải theo sự sắp xếp của mẹ” – bà Lâm vừa nói vừa đứng dậy đi về.

Tuyết Ly mặc kệ đến đâu thì đến, cùng lắm nó cũng có 6 tháng để làm gì thì làm.

Sau khi thay đồ ngủ xong, nó đứng trước gương nhìn. 23 tuổi, Cao 1m60 nặng 42kg , tóc ngang vai màu nâu đen, mắt to, da trắng, đôi môi hồng hồng, đáng mảnh khảnh. Nó xoay qua xoay lại và nghĩ “Mình đâu đến nổi xấu lắm đâu. Tại sao Thiên Hoài lại đối xử với mình như thế?”. Nó nằm ịch trên giường và nghĩ về một tháng trước...

...

Một tháng trước nó và Thiên Hoài quen nhau trong lúc chơi một game online. Và tình yêu chớm nở trong những lần chat chit với nhau trong game. Sau đó chúng nó gặp nhau và yêu nhau.. Một thời gian sau tình cảm của Thiên Hoài nhạt dần đi. Nó cảm nhận dc và cho người điều tra thì thám tử cho biết rằng Thiên Hoài là con trai của giám đốc công ty Thiên Gia . Ăn chơi trác táng và quen với rất nhiều người. Nó suy sụp.. Không tin vào những gì thám tử nói cho nó nghe, mà vẫn nghĩ rằng Thiên Hoài chỉ yêu mình nó thôi.

Trong một lần nó và Thiên Hòa đang online game thì có 1 charter nữ đến nói chuyện với Thiên Hoài, Thiên Hoài nghĩ rằng nó đã auto (tự động , treo máy ko động đến máy tính) vì có nghe nó nói mẹ kêu làm gì đó.

“Ông xã ~~~ sao không đi chơi với em mà đi chung với con này?”- charter có nick name HoaHong nói

“Bà xã cưng của anh àh. . . Chiều nay sẽ dẫn em đi chơi , bay giờ em đi cho khác train đi cưng”- Thiên Hoài nói mà không nghĩ rằng nó đang ngồi đấy và đọc những dòng chữ trên màn máy tính.

Charter đó đi khỏi, thì nó hỏi xem chiều nay Thiên Hòa đi đâu, rồi nó cho thám tử điều tra. Đến nơi Thiên Hòa đến, nó thực sự k tin vào mắt mình, Thiên Hòa cùng 1 cô gái đi vào 1 khách sạn. Đi theo vào trong khách sạn tìm dc phòng của Thiên Hòa thì nó nghe vang lên những âm thanh kinh tởm. Nó đẩy cửa vào (dc nhân viên khách sạn đưa cho chìa khóa , cũng tốn 1 số tiền ấy), nó k tin vào mắt mình nữa, Thiên Hòa người nó yêu đang cùng một cô gái mây mưa với nhau.

Khi thấy nó Thiên Hoài hơi bất ngờ một tý rồi đứng dậy (anh này k biết ngược là gì nè) đi lại chỗ nó và nói “em có muốn ba chúng ta cùng lên giường với nhau ko?”. Nó ngỡ ngàng và bức tức trong lòng kìm nén giận và nói với giọng lạnh lùng “xin lỗi thứ heo giống như anh thì tôi ko cần, chúng ta chia tay”- nó vội vàng bước đi nhanh vì k muốn Thiên Hoài thấy cảnh nó nhu nhược khốn vì anh ta.

Nằm trên giường nước mắt nó lại lăn dài, lý trí cho nó biết anh ta k xứng nhưng con tim cho nó biết nó vẫn còn tình cảm với anh ta...

Nó , một tiểu thư của tập đoàn Lâm Gia, tập đoàn lớn thứ 2 trong nước lại bị thất tình. ... Mẹ nó biết chuyện nên cũng tìm cách an ủi nó, có chăng cách an ủi của mẹ nó làm cho nó mệt thêm , bà tìm cho nó một ý trung nhân tốt về mọi mặt, nghe đâu về cả ngoại hình nữa, nhưng nó không quan tâm, đối với nó bây giờ nó chỉ muốn sống một mình . Thế là nó quyết định kế hoạch cho mình. Nó dọn ra ở riêng, một căn hộ chung cư, với chuyên ngành học là thư ký nó xin vào 1 công ty nhỏ để thử sức mình trước. Rồi cứ thế nó làm việc , ăn , ngủ. Đối với nó cuộc sống bình yên như bây giờ thật tốt, bất quá lâu lâu nghĩ tới chuyện tình cảm nó lại thờ dài và nghĩ “hồng nhan bạc phận” mà Haizzzz vừa nghĩ vừa cười , câu nói của nó giống đang tự shock mình vậy.

Sáng sớm , nó đi làm. . . Nó ít cười với mọi người với vẻ mặt lạnh lùng của mình thì nó lại càng ít có bạn .

Hôm nay là cuối tuần mọi người trong công ty rủ nhau đi bar , cũng có rủ cả nó. Thường ngày nó sẽ từ chối khéo, nhưng hôm nay nó hơi chán nản nên đồng ý đi.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Tan sở , mọi người quyết định sẽ vào bar Đông Phương một quán bar nổi tiếng dành cho giới doanh nhân có máu mặt, “máu mủ” . Hẹn nhau 9h tối sẽ gặp nhau.

Nó về nhà tự nấu cơm cho mình và tắm rửa , nó chọn một bộ váy màu đen , trang điểm nhẹ. Sau đó, nó ra ngoài và đi đến Đông Phương lúc 8h45.

Tiếng nhạc xập xình, đèn thì thi nhau nhảy tung tóe, nó thoáng nhú mắt, nó không thường xuyên vào bar, vì nơi này không hợp với nó. Nó đưa mắt nhìn quanh, mang tiếng là dành cho doanh nhân, nhưng nó thấy những cậu nhóc choai choai 16,17 tuổi, vì gia đình giàu có nên dc vào đây. Nó chán nản tìm một góc ngồi để chờ mọi người trong công ty.

Nó kêu một ly rượu nhẹ ngồi uống và quan sát. Bỗng có một cậu nhóc khoảng 17 tuổi ngồi kế bên nó , khoác tay lên người nó và nói: “ này cô em, bao nhiêu một đêm vậy?”. Thực sự quá thể nó ức chế muốn ***** thằng nhóc con này nhưng nó kềm chế, khi thấy một người đi gần tới chỗ nó, nó đứng lên khoác tay người này và nói với thằng nhóc rằng “ xin lỗi nhóc, chồng chị tới rồi, em có thể mời cả chồng chị luôn được không?”- Nó héch mặt lên

Thằng nhóc đứng dậy và bức bối đi, vừa đi vừa nói “đã có chồng mà còn ngồi một mình, gái già”. Nó... bó tay với thằng này, ai là người ngồi kế nó trước? bây giờ bị mắng ngược lại nó k thể hiểu nổi nữa

“Này, cô kia buông tay tôi ra được rồi đấy”-giọng nam trầm vang lên. Nó quay sang nhú mắt nhìn , một người đàn ông cỡ khoảng gần 30 tuổi, khuôn mặt lạnh nhưng rất đẹp, với hàng chân mày rậm, đôi mắt sâu thăm thẳm được che bởi cặp mắt kính hình vuông, mũi cao và nước da hơi trắng“àh thì ra người hồi nãy mình nắm tay để đuổi thằng nhóc kia đi” – nó nghĩ

“Này, này....” Anh ta nói và đẩy nó ra

Bị đẩy xuống ghế nó la khê a một tiếng , nhú mắt nhìn lên lần nữa và nói:

“Này anh kia, tôi đã định xin lỗi anh đấy, nhưng hành động của anh vừa nãy của anh làm tôi thấy mình thật may mắn khi chưa nói”-nó đứng lên định đi ra tính tiền thì...

Àm..... Nó trượt chân ngã xuống

“Sao cái gì ầm ầm thế này?”-Tuyết Ly mở mắt ra thấy mình đang kiss kiss với anh ta

“OMG, no no. nói k đi ... đừng làm mình ngược chồn đông người chứ”- Tuyết Ly thầm nghĩ và cố chống tay dậy. Đột nhiên anh ta, anh bị cưỡng hôn ấy....Anh kéo nó đứng dậy , nó cảm thấy xấu hổ vô cùng, đỏ mặt quay đi không biết phải làm sao để ra được đây, thì anh ta nhìn nó suy nghĩ thoáng qua gì đó mỉm cười và nói với một người đang đứng bất động đằng sau lưng “Trợ lý Quang, giúp tôi mời vị tiểu thư này ra xe, tôi có chuyện cần bàn với

cô ấy”

“Đạ”- Trợ lý Quang thắc mắc tại sao lại mời nó nói chuyện , nhưng lại không dám hỏi

Xoay qua và nói với nó

“Thưa cô, mời cô đi với tôi ra ngoài”- trợ lý Quang nói với Tuyết Ly

Tuyết Ly bắt gác đi theo để khỏi phải khó xử trong tình huống dở khóc dở cười này. Mọi người trong quán bar nhìn Tuyết Ly và chặc lưỡi nghĩ ‘Rồi lại thêm một con mồi của Hàn Nam Phong, tội nghiệp con bé”.

Khi ra vừa đến ngoài

“Cô đứng đây đợi tôi một lát tôi lấy xe rồi quay lại ngay” - Trợ lý Quang bỏ Tuyết Ly đứng một mình ở đó.

“Nếu bây giờ mình k trốn đi , một tý nữa gặp hán ta là mình hết sống”- Nghĩ thế Tuyết Ly bắt 1 chiếc taxi và về nhà.

Về phần Nam Phong, khi ra ngoài k thấy Tuyết Ly đâu thì máu nóng nổi lên. Có câu nói: “thấy anh là mọi người chạy lại chứ chưa bao giờ có người chạy đi”. Cho dù anh biết họ đến với anh chỉ vì địa vị tiền tài của anh, nhưng có một nhò được anh mời mà chạy mất như thế này thì anh mới gặp lần đầu, vừa bực vừa cảm thấy thú vị.

“Trợ lý Quang, điều tra về cô ta cho tôi”-Nam Phong lạnh lùng lên tiếng.

...

Sáng Tuyết Ly không muốn ra khỏi giường, Tuyết Ly là người uống rượu rất kém nên đến giờ vẫn còn rất nhức đầu.

Tuyết Ly đi làm trễ hơn mọi ngày, vừa vào đến chỗ của mình , nó nghe chị Bích Chi nói “Tuyết Ly, hôm qua em có vào quán bar Đông Phương không?, chị xin lỗi em , bọn chị đổi địa điểm vào phút cuối và không biết số điện thoại của em nữa nên bọn chị k thể báo cho em một tiếng, em không giận bọn chị chứ?” – Một bà chị đáng hơi mập , mắt hơi hý và mũi hơi to một tý mỉm cười như có lỗi với nó.

Tuyết Ly hiểu mọi người ở đây không ưa gì nó, nó mặc kệ “ Không sao đâu, chị đừng bận tâm”- Tuyết Ly nói và cầm xấp tài liệu đến máy photo.

Đang sau nó Bích Chi cùng những người trong phòng đang mỉm cười chế giễu nó.

Vừa bấm password của máy photo nó vừa nghĩ “Haizzz số mình thiệt là khổ, lần sau chắc phải cảnh giác mới mấy bà này hơn”. Chẳng qua vì cá tính hơi lạnh , bất cần của nó và một phần vì nó trông dễ nhìn hơn đám người kia nên họ cảm thấy ko ưa gì nó cả. Tuyết Ly cũng thế. Nó không cần việc này lắm, gia đình nó là cả một tập đoàn Lâm Gia thì cần gì nó phải đi làm , ở nhà quản lý thì cũng dư ăn xài, nhưng vì tính độc lập cao nên nó muốn thử mọi hoàn cảnh sống của xã hội xem như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Sắp tan sở...

“Này này mọi người, Thu Hương nói có Chủ tịch của tập đoàn Hàn Gia đứng trước cửa công ty của mình kia” Mọi người hướng mắt ra ngoài cổng để nhìn..

“Đã thấy nhiều trên mặt báo , nhưng ngoài đời nhìn đẹp trai hơn chị nhỉ?”- Một giọng nữ vang lên.

“Ôi ước gì anh ấy đến tìm mình”-Một giọng nữ khác vang lên

Cứ thế giờ tan sở đã ồn ào, nay được thêm một “thần tượng” của mọi cô gái đứng trước công ty lại làm càng lúc càng ồn ào thêm, thường thì nó chờ mọi người ra hết mới ra sau cùng. Nhưng hôm nay tâm trạng nó không vui và còn bị tiếng ồn “ nhờ anh chàng đẹp trai ngoài cổng” ban cho nên nó xách túi xách đi về sớm.

Vừa lách ra khỏi cổng của công ty, nó không chú ý đến người mà mọi người gọi là Chủ tịch Hàn Gia , nó lủi thẳng một con đường, hiện giờ nó chỉ muốn về nhà và được đặt lưng trên chiếc giường ấm áp của nó, đầu nó vẫn on gong dư vị của rượu tối hôm qua.

“Tuyết Ly”- một giọng nam trầm quen quen gọi nó

Nó quay đầu lại nhìn và giật mình

“Áh...! Anh ở đâu ra dzậy?”- Tuyết Ly thất thanh hỏi

“Tôi đứng đây chờ cô, tôi có chuyện muốn nói với cô”- Anh ta trả lời một cách lạnh lùng

“Xin lỗi vì chuyện ở quán bar, và tôi với anh không còn chuyện gì để nói với nhau nữa”- Tuyết Ly nói và đi.

Nam Phong kéo tay Tuyết Ly lại và nói “Cô muốn đi theo tôi nói chuyện hay muốn tôi nói cho mọi người biết cô đã trêu tráo hôn tôi tại quán bar như thế nào?”- anh ta nhếch miệng cười.

“Anh...anh...”- Tuyết Ly không biết cãi với Nam Phong như thế nào, đành quay lại, bước vào ô tô của Nam Phong trước ánh mắt nhìn ngỡ ngàng lẫn ghen tức của những chị em trong công ty.

“Thôi rồi, cuộc sống bình yên nó có gãy rụng bị anh ta phá mất trong chưa đầy 5 phút”- Tuyết Ly thở dài.

“Chờ tôi và cô Tuyết Ly vào quán cà phê SSM”- Nam Phong lạnh lùng nói với anh Quang trợ lý của mình.

Quán SSM là một quán cà phê tương đối nổi tiếng về cách trang trí, không gian bao quanh là thiên nhiên, thêm vào đó là tiếng nước róc rách của những hòn non bộ, những con cá nhỏ trong những chiếc hồ treo trên tường.

“Anh muốn nói gì thì nói đi, tôi đang bận” – Tuyết Ly nói, mặc dù nó không bận gì, nhưng mà với một kẻ đã uy hiếp mình thì nó không thích ngồi chung và cũng vì tính nó không thích phiền phức gì.

Anh ta ngồi trên ghế, chân hình chữ V, một tay gác trên thành ghế một tay cầm ly nước và hỏi: “Cô thích tôi không?”

Tuyết Ly ngó người, một mắt to một mắt nhỏ nhìn Nam Phong và nói: “Nào anh có bị thiếu nếp nhăn không vậy?, tôi với anh không quen nhau, tại sao tôi phải thích anh?”

Nam Phong khó chịu, lạnh lùng “Nào tôi không thiếu nếp nhăn, và tôi cho là từ câu hỏi của cô tôi có thể khẳng định là cô không thích tôi đúng không?”

“Đúng”- Tuyết Ly nói nhác gừng.

“Vậy làm bạn gái tôi đi”- Nam Phong trả lại câu nói của Tuyết Ly bằng câu hỏi .. khó đỡ.

Lần này thì hô hấp của Thảo Ly thật sự có vấn đề.

“Là...m..Làm bạn gái anh?”- Tuyết Ly hỏi ngược lại.

“Đúng”- Nam Phong trả lời.

“Tại sao?”-Tuyết Ly hỏi

“Tôi cần một người k yêu tôi làm bạn gái tôi, và tôi thấy cô là thích hợp nhất, chẳng phải cô vừa nói không thích tôi là gì?”- Nam Phong bình thản nói

“Tôi k thích anh thì tại sao anh lại muốn tôi làm bạn gái anh?” – Tuyết Ly nghi ngờ hỏi.

“Tôi cần một người không thích tôi để làm bạn gái giả của tôi, vì nếu là người thích tôi thật khi quen và khi chia tay sẽ rất phiền phức”- Nam Phong hờ hững nói.

“Bạn gái giả? Àh tôi hiểu anh muốn tôi làm bạn gái giả của anh chứ gì?”- Tuyết Ly nhếch mép cười.

“Đúng”- Nam Phong nói

“Vậy tôi sẽ được lợi gì?”- Tuyết Ly hỏi Nam Phong.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

“Tôi sẽ trả cô một số tiền vì đã chiếm lấy một khoảng thời gian của cô” – Nam Phong trả lời Tuyết Ly và nói tiếp “Hình như theo tôi được biết, cô sống một mình và với số tiền lương ít ỏi của cô thì chi phí hơi vất vả nhỉ?”- Nam Phong nói

Đúng là Tuyết Ly ở một mình thật, nhưng chi phí thì nó không vắt và chút nào hết, vì mẹ của Tuyết Ly hàng tháng vẫn chuyển vào tài khoản cá nhân của nó một khoảng tiền đủ để nó không cần làm gì cũng sống được.

“Cô có yêu cầu nào khác không?” – Nam Phong hỏi khi nhìn thấy vẻ mặt của Tuyết Ly, anh nghĩ chắc cô ta đang muốn thêm thứ gì khác đây, đúng là hám tiền như những người xung quanh hẳn.

“Tôi không cần tiền của anh, hiện giờ tôi không có thời gian cho những việc anh đề nghị tôi, xin lỗi anh nên tìm người khác” – Tuyết Ly nói.

“Hay cô chê tiền không nhiều? Cô cần địa vị xã hội tôi cũng có thể cho cô” – “cô ta muốn tặng giá đây mà” – Nam Phong nghĩ thầm

“Tôi không chê nhiều hay ít tiền, tôi cũng không cần địa vị xã hội mà anh cho tôi”- Tuyết Ly dứt khoát nói

“Vậy chứ cô muốn như thế nào?”- Nam Phong bức mình hỏi.

“Này anh, anh nghe hiểu tiếng việt không? Tôi không muốn bất cứ cái gì hết và hơn hết là anh tránh xa tôi ra một chút” – Tuyết Ly nói và đứng dậy.

Bỗng.

Nam Phong đứng lên , xoay người , kéo Tuyết Ly vào trong lòng mình và hôn lên đôi môi của Tuyết Ly. Tay chân rụng rời , Mắt tròn ngược , toàn thân cứng đờ. Đó là biểu hiện của Tuyết Ly lúc này.

Tách Tách

Tiếng máy ảnh vang lên, Tuyết Ly hát người của Nam Phong ra thì thấy chiếc điện thoại của đang cầm trên tay của Nam Phong phóng một bức ảnh lên. Đó là cái khoảnh khắc hồi nãy được chụp bởi chiếc điện thoại của hắn.

Quắc mắt lại nhìn Nam Phong.

“Này, tôi nhìn đủ rồi, anh có xóa nó đi không đây?”- Tuyết Ly đỏ mặt hét lên làm những người ở bàn khác đều dán mắt nhìn Tuyết Ly và Nam Phong.

“Nếu cô không chịu ngồi xuống nói chuyện thì trong vòng 5p sau bức ảnh này sẽ ở đầy tất cả các web đấy”- Nam Phong cười như không cười.

“Đồ biến thái kia, anh muốn tôi làm gì hả?”- Tuyết Ly nghiêng răng lại và trừng mắt nhìn Nam Phong.

“Tôi chẳng muốn cô làm gì nhiều cả, chỉ cần đáp ứng yêu cầu làm bạn gái giả của tôi thôi”-

Nam Phong nhẹ tênh nói.

“ Bao lâu?”- Tuyết Ly bức mình hỏi.

“6 tháng”- Nam Phong trả lời.

“Này 6 tháng = nửa năm đấy, anh có bị gì không? Tôi nhất quyết không dung 6 tháng tự do cuối cùng của tôi mà cho anh đâu. 3 tháng nếu không thì thôi tôi không làm”- Tuyết Ly ra giá như đang mua hàng ở chợ.

“Tôi nói 6 tháng là 6 tháng, nếu cô không muốn thì chờ 5p nữa sẽ thấy mình trên web tha hồ mà tự sướng”- Nam Phong nhếch mép cười. Cuộc nói chuyện của anh và Thảo Ly ngày càng thú vị.Càng ngày Nam Phong càng muốn xem Thảo Ly sẽ làm gì để phản pháo lại mình. Như mèo vờn chuột.

“Anh.....”- Tuyết Ly uất ức nói không được câu nào cả

“Vây là coi như cô đã đồng ý, tôi sẽ đưa chi tiết và sẽ có trợ lý Quang hướng dẫn cô những điều cô cần biết và cần nói”- Nam Phong nói

“Một chuyện nữa, đưa điện thoại của cô đây?”- Nam Phong giống như đang ra lệnh.

“Chỉ?”- Tuyết Ly hỏi.

“Cô muốn tôi tung hình lên web chẳng?”- Nam Phong cao hứng hỏi..

“Anh....”

“Đây”- Tuyết Ly đánh phải đưa cho hắn.

“Tôi đã lưu số điện thoại của cô rồi đấy, chiều mai cô đến công ty của tôi, chúng ta sẽ bàn hợp đồng về về việc mà tôi và cô vừa bàn”- Nam Phong nói và trả lại điện thoại cho Tuyết Ly.

“Okey, sao cũng được, nhưng cho tôi hỏi anh một chuyện nha, anh tên gì thế?”- Tuyết Ly ngây thơ hỏi anh.

Nam Phong trợn mắt hỏi “ cô không biết tôi àh?”

Mình nhớ mình xuất hiện trên báo chí cũng nhiều lắm mà, cô ta đang đùa với mình chắc, Nam Phong vừa nghĩ vừa nhìn Tuyết Ly.

“Ừ, thật sự tôi không biết đấy, tôi có nghe những người trong công ty nói anh là chủ tịch gì gì đó nhưng tôi thực sự không biết tên anh” – Tuyết Ly nói và nhún miệng cười.

“Tôi tên Hàn Nam Phong”- Nam Phong trả lời Tuyết Ly.

“Okey, xem như tôi làm không công cho anh trong 6 tháng này vậy... Chào anh, tôi về”- Tuyết Ly xoáy một câu và bước ra khỏi quán.

“Gi mà không công, giúp đỡ mình mà không cần lợi nhuận àh?” – Nam Phong nghi ngờ ngẫm nghĩ...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Về đến căn hộ mình đang ở, Tuyết Ly chỉ muốn nằm dài trên giường..

“Hù dọa mình chẳng? Anh ta thật không đáng mặt nam nhi. Tại sao mình lại dính dáng đến anh ta kia chứ, nguyên lai cũng là do những người trong công ty, và cũng do mình ham hố, thôi thì phóng lao phải theo lao thôi. Kệ đến đâu hay đến đó vậy...” – Tuyết Ly nghĩ

...

Sáng hôm nay Tuyết Ly không muốn đi làm, vì thế nào cũng sẽ bị chặn đầu hỏi về quan hệ giữa Tuyết Ly với anh ta.

Đã xin sếp nghỉ làm hôm nay vì lý do bị ốm

Tuyết Ly nằm ì trên giường...

Bỗng điện thoại reo lên..

“Hello?”- Tuyết Ly hỏi

“Tôi Nam Phong đây, hôm nay cô không đi làm àh?” – Nam Phong trả lời và hỏi Tuyết Ly

“Không, nhờ phước của ai kia nếu bây giờ tôi vác mặt lên công ty, không chột cũng què!”- Tuyết Ly bực tức trả lời

“Ồ ! Thật vinh hạnh cho tôi quá !”- Nam Phong trả lời câu nói của Tuyết Ly.

“Không dám, không biết chủ tịch Hàn gọi điện thoại hỏi thăm tôi hay rảnh quá không có việc gì làm nên đi điều tra tôi vậy?” – Tuyết Ly nói với giọng nhẹ nhưng mang tính xiên xỏ cao.

“ Cô...”- Nam Phong tức tối nói

“Tôi định nói với cô qua công ty của tôi bàn chuyện ngày hôm qua chúng ta đã bàn vì dù sao hôm nay cô cũng nghỉ làm, đúng không? Quyết định vậy đi, tôi sẽ cho người đón cô trong 20 phút nữa”- Nam Phong nói xong thì cúp máy.

“Hey, hey... Tôi chưa nói tôi có đồng ý hay không mà, người đầu một chút phép lịch sự cũng không có”- Tuyết Ly vừa là vừa nhìn cái màn hình điện thoại tối thui của mình.

“TRỜI OI.....!! SAO SỐ CON GẶP TOÀN NGƯỜI GÌ ĐÂU KHÔNG VẬY TRỜI?????”- Tiếng của Tuyết Ly vang khắp chung cư mà Tuyết Ly đang ở....

...

20 phút sau... Đúng 20 phút..

Kính kong...

Lách cái thân thể đi ra ngoài cửa , Tuyết Ly vừa mở cửa ra đã gặp trợ lý Quang

“Chào cô, mời cô theo tôi”- trợ lý Quang lên tiếng.

“Chào anh” – Tuyết Ly mỉm cười lịch sự nói với trợ lý Quang.

Tuyết Ly được hộ tống như một tù binh chính hiệu. Đằng trước là trợ lý Quang, đằng sau là hai vệ sĩ. ...

“Haizz cuộc đời của mình nó khổ đến thế là cùng, ra khỏi nhà những tưởng được bình yên, bây giờ lại dính vào cái vòng lẩn quẩn này” - Tuyết Ly than thở trong lòng.

Tập đoàn Hàn Gia là tập đoàn lớn nhất nước, kinh doanh về bất động sản và chứng khoán là chính, tọa lạc ngay trung tâm thành phố.

Đứng trước tòa nhà cao 50 tầng này, Tuyết Ly chặc lưỡi “ Giàu quá hèn gì không xem ai ra gì”

Trợ lý Quang dẫn Tuyết Ly vào trong tiền sảnh. . .

Nơi này trang trí thật tinh tế, nó mang tính hiện đại làm cho người ta cảm giác khi bước vào thì giống như bước vào một thế giới của tương lai.

Cô tiếp tân thấy Tuyết Ly đi chung với trợ lý Quang thì ra vẻ mặt không vui, giống như Tuyết Ly lấy mất cây kẹo từ trong tay của cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Đến phòng chủ tịch. Tuyết Ly đã có ý định trong đầu mình. Vờ mượn điện thoại, delete cái picture xấu hổ kia và nhất định là phải chọc anh ta học máu rồi mới đi về được. . .

..

Cộc cộc cộc...

“Thưa chủ tịch cô Tuyết Ly đã đến”- trợ lý Quang cung kính nói.

“Vào đi”- Tiếng của Nam Phong vang lên.

Phòng này được trang trí hết sức. Bình thường, chỉ là những gam màu trắng, 2 chậu cây kiểng phía cổng, một tủ đựng hồ sơ, một bộ bàn ghế, và một vài thứ lặt vặt.

Tuyết Ly tự nhiên ngồi xuống ghế Salon. Tuyết Ly mặc quần jean lửng, áo thun màu trắng. Nhìn rất khỏe khoắn.

Nam Phong cầm trên tay vài tờ giấy A4, tiến lại ngồi đối diện Tuyết Ly và nói “ Đây là bản hợp đồng của chúng ta, cô đọc và ký tên dưới này, ở phần điều khoản bên B cô có thể bỏ sung vài điều nếu tôi cảm thấy hợp lý thì chúng ta ký.”- Nam Phong chia bản hợp đồng 2 tờ A4 ra cho Tuyết Ly.

“ Nam Phong, anh bàn chuyện với đối tác làm ăn đều dùng những lời lẽ và những cuộc điện thoại ép buộc người ta phải làm theo ý anh àh?” – Tuyết Ly bây giờ mới lên tiếng.

“Không. Chỉ đối với cô thôi”- Nam Phong héch mặt lên và nói.

Tuyết Ly bực mình. Nào giờ cô không bực mình với ai cả, nếu cô không thích cô đi cho khác không gây chuyện với ai, vì cô ghét ồn ào và ghét phải giải thích này nọ. Cô chọn giải pháp im lặng và nhìn với ánh mắt “ Tôi sẽ báo thù”

“Khỏi cần nhìn tôi như vậy, cô ngồi đi và đọc bản hợp đồng đi. Nếu chỗ nào muốn thêm bớt thì đưa ra ý kiến”- Nam Phong nói và quay lại bàn làm việc.

Cầm trên tay bản hợp đồng Tuyết Ly đọc

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc Lập- Tự do- Hạnh phúc

-----0o0-----

HỢP ĐỒNG BẠN GÁI GIẢ

.....

“Her her hấn ta không biết họ của mình nên để trống đây mà!”- Tuyết Ly nghĩ và cười thầm

...

Điều kiện của bên A

Điều 1: Không xâm phạm vào đời tư của bên A

Điều 2: Dọn về nhà bên A sống khi hợp đồng có hiệu lực (kể từ lúc ký).

Điều 3: Không được cãi lời của bên A

Điều 4 :.....

....

...

Còn những điều khoảng bên B thì để trống một khoảng để Tuyết Ly điền vào

“Này anh kia!”- Tuyết Ly gọi Nam Phong

“Có chuyện gì cô không hài lòng àh?” – Nam Phong hỏi. Lúc này có thấy Tuyết Ly mỉm cười còn bây giờ thì lại thấy khuôn mặt thon nhỏ và đôi mắt tròn đang bức tức. Chỉ có 2 tờ giấy A4 mà có thể thấy được những biểu hiện như thế thì thật buồn cười.

“Những điều khác tôi có thể đồng ý với anh, nhưng riêng điều dọn về nhà anh sống thì anh có cảm thấy mình hơi bất lịch sự không? Tôi là con gái chưa có chồng mà dọn về nhà anh sống ba mẹ anh và những người thân , những người biết và không biết tôi sẽ nghĩ tôi là loại con gái gì? Anh đừng có vì lợi ích của anh mà anh bắt người khác làm theo ý của mình chứ!”- Tuyết Ly nói xong một hơi thì thở dòn dập .

“Tôi không quan tâm nếu cô không dọn thì tầm hình đó.... Tôi không biết nó sẽ lan ra tới đâu đâu”- Nam Phong nhén miệng cười.

“Anh....”

“Gruu ... anh ta được lắm, bình tĩnh Tuyết Ly mình có thể, bình tĩnh để nghĩ cách đối phó với hấn ta. Nóng giận mất khôn.... Calm downnnn....”- Tuyết Ly tự nghĩ và hít thở đều.

“Okay, tôi đồng ý với anh những điều khoản của anh”- Tuyết Ly nhếch miệng cười và chìa ra bản hợp đồng đưa cho Nam Phong và nói tiếp “ còn đây là những điều khoản của tôi anh đồng ý thì ký vào tôi đã ký rồi”

“Cho cứng chết, cứng dăm giốn với chị àh? Đời còn dài... Khửra khửra...”- Tuyết Ly cười trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Nam Phong cầm lấy bản hợp đồng và đọc những điều khoản của Tuyết Ly

Điều 1: Không điều tra về nhau

Điều 2: Không xâm phạm đời tư của bên B

Điều 3: Bên B quen ai và yêu ai là quyền của bên B, bên A không có quyền xen vào.

Điều 4: Không được yêu bên B, nếu yêu thì chấm dứt hợp đồng

Điều 5: Bên B được miễn hoàn toàn về việc nội trợ.

....

“Cô ta tự tin nghĩ rằng mình sẽ yêu cô ta sao? Thật nực cười.” – Nam Phong ký vào và không cần hỏi Tuyết Ly bất cứ gì làm cho Tuyết Ly hơi hụt hẫng, đáng lý phải phản kháng gì đó chứ...

“Tôi đã ký xong rồi, đến chiều cô hãy theo trợ lý Quang qua nhà của tôi và bắt đầu hợp đồng. Từ bây giờ cho hết 6 tháng cô chính thức là bạn gái của tôi.”- Nam Phong lạnh lùng nói.

“Nam Phong, anh có thể xóa bức ảnh đó được rồi chứ, dù gì tôi cũng đã đồng ý làm bạn gái giả cho anh rồi còn gì?”- Tuyết Ly nói, tuy mục đích đầu tiên là muốn dụ dỗ hắn ta để hắn ta có thể đưa cho mình đt của hắn, nhưng xem ra cách đó không thể thực hiện được với người như hắn ta. Nên Tuyết Ly đành nhập cuộc trò chơi này với hắn ta. Dù sao thì vẫn có thể tìm được người khác trong khi làm bạn gái giả của hắn, cũng không đến nỗi tệ cho lắm.

“Không?”- Nam Phong trả lời cộc lốc.

Tuyết Ly đứng lên và đi lại chỗ của Nam Phong, cười một nụ cười thiên thần và nói một câu: “Ra là do tôi không biết anh có lý do biến thái thích chụp những hình ảnh như thế, her her...”

Nam Phong bất chợt đứng lên nhìn thẳng vào mặt của Tuyết Ly cách mặt của Tuyết Ly khoảng 2centimet. “Xem ra cô thích tôi làm như thế lắm phải không mà cứ xoay vấn đề này mà nói? Muốn không tôi cho cô thêm vài tấm nữa?!”

Tuyết Ly xanh rồi chuyển sang hồng rồi chuyển sang đỏ mặt, biết mình nói chuyện không nên nói nên lùi lại thì bất chợt tiếng gõ cửa vang lên

“Mời vào”- Nam Phong lên tiếng.

“Chúng ta có cuộc họp vào lúc 10 giờ sáng nay, tôi muốn nhắc để chủ tịch nhớ ăh”- trợ lý Quang lên tiếng.

Trợ lý Quang liếc nhìn thấy Tuyết Ly đang đứng sát bên cạnh chủ tịch thì hơi bất ngờ. Theo chủ tịch đã lâu lần đầu tiên thấy chủ tịch cho một cô gái vào phòng của chủ tịch và đứng gần một cách ám muội như thế. Dù là chủ tịch quen rất nhiều cô gái nhưng đều là những cô gái dùng làm công cụ giúp cho công việc làm ăn của chủ tịch thêm tốt đẹp hơn thôi.

Tuyết Ly thấy trợ lý Quang vào nhìn thì bất chợt quay qua Nam Phong và nói: “Anh là đồ biến thái nhất mà tôi từng gặp” – Sau đó đi nhanh ra cửa để lại trợ lý Quang và Nam Phong ngẩn ngơ ra đó.

“Ha ha ha ha ha, thú vị thật là thú vị có một cô gái không biết sống chết như thế nào mà có thể làm mất mặt của hắn ta như thế...!”- Nam Phong nghĩ thầm.

Về phần Tuyết Ly khi ra khỏi tập đoàn Hàn Gia thì quay về căn hộ của mình chuẩn một ít nước nóng và ăn mì gói sau đó lên internet và online game...

Vào nhân vật của mình, tình cờ đi ngang qua một MAP (bản đồ), thì gặp lại nick name HoaHong, vừa thấy Tuyết Ly, HoaHong đã lên tiếng nói “Chà đây là người đã bị Thiên Hoài đá đấy mà, cô vẫn còn tự tin để online nick của mình àh?”

Ở bên cạnh HoaHong còn có một team party (gồm 5 người với nhau)

Tuyết Ly đánh máy nói “Tôi và hắn ta từng quen nhau, nhưng giờ không quen nữa, cho dù là tôi hay hắn ta đá tôi thì có liên quan gì đến việc tôi online hay không online?, cô buồn cười thật đấy!”

Tuyết Ly là người sống đúng với câu “Người không vì mình trời tru đất diệt”, Tuyết Ly lạnh thì có lạnh, nóng thì có nóng, tùy tình huống mà cô đối đáp. Cô không muốn mình quá hiền lành để bị người khác bôi nhọ mình và cô cũng không muốn làm quá đáng để người khác nói cô độc ác.

Tuyết Ly nói rồi thì di chuyển đi chỗ khác để lại cho nick name HoaHong một cục tức không biết làm gì

“Dám chọc tức tôi, cô sống không nổi đâu, chờ đấy con nhỏ HoaTuyết kia” (HoaTuyết nick name trong game của Tuyết Ly)

Out game.

Tuyết Ly không muốn dính dáng gì đến cái quá khứ của một tháng trước nữa. Tuyết Ly lên web và search những thông tin về Nam Phong thử, Tuyết Ly bất ngờ khi chính mình lại dính dáng đến một người y chang như Thiên Hòa như thế, thay bộ như thay áo, sống đạo đức giả, ngông cuồng kiêu ngạo, nhưng do bề ngoài lạnh và khuôn mặt hấp dẫn mọi cô gái đều phải ngược nhìn nên mới có thể chạy theo một người như thế.

“Hừ, lúc đầu vẫn nghĩ hắn ta không đến nỗi tệ mà bây giờ mới rõ, con người vừa biến thái vừa đều cang như anh ta thì cho mình mình cũng chẳng thêm nổi”- Tuyết Ly vừa nghĩ vừa Shut down máy tính của mình.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

4 giờ chiều

Đến hẹn lại lên, người của Nam Phong đến dọn hành lý của Tuyết Ly đi. Tuyết Ly không có gì nhiều vì cũng chỉ mới dọn ra khỏi nhà cách đây một tháng.

Trong khi chờ đóng gói hành lý của mình, Tuyết Ly quay qua nói chuyện với trợ lý Quang.

“anh Quang anh theo Nam Phong lâu rồi anh có thể cho tôi biết một chút về tính cách của Nam Phong được không?”- Có câu nói Biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Tuyết Ly nghĩ thế nên hỏi

“Chủ tịch là người công tư phân minh, theo tôi thì chủ tịch hơi trầm lặng một chút”- trợ lý Quang nói.

“Hừ? Công tư phân minh? Trầm lặng?”- Tuyết Ly nghĩ và nói : “Vậy còn những cô gái mà chủ tịch của anh đã chia tay, hình như tôi thấy trên báo có cả chuyện anh ta bắt cả hai, ba tay gì nữa, đúng không anh nhỉ?”

“Àh! Mọi chuyện đều có nguyên nhân của nó hết àh cô Tuyết Lan. Àh! Hình như đồ đạc của cô đã thu dọn xong rồi, mời cô lên xe cùng tôi về nhà của chủ tịch.”- trợ lý Quang nói sang chuyện khác.

“Okay”- Tuyết Ly trả lời trợ lý Quang

...

Đến nhà của Nam Phong.

Căn nhà ngoài sức tưởng tượng của Tuyết Ly. Nó không rộng lắm, nhìn bao quát chắc đoán nó được sơn gam màu trắng, cửa sổ, cổng, hàng rào,... tất cả đều mà trắng tinh. Trợ lý Quang lấy chìa khóa của căn nhà mở cửa ra. Chìa khóa này là do Nam Phong đưa cho trợ lý Quang để đón Tuyết Ly. Trợ lý Quang thắc mắc càng thêm thắc mắc ngày trước đến giờ chưa bao giờ có một cô gái được biết đến căn nhà của chủ tịch vậy mà chủ tịch lại phá lệ với cô gái này, một cô gái chỉ là bạn gái trong vòng 6 tháng, thật khó tin.

Bước vào căn nhà, Tuyết Ly cảm thấy một cảm giác trống trải, tuy căn nhà không lớn lắm nhìn quanh có thể đoán được căn nhà có một phòng khách, 1 bếp, 1 phòng đọc sách và 3 phòng ngủ. Nhưng sao cảm giác nó thật lạnh lẽo, trống trải vô cùng

“Anh Quang cho tôi hỏi có ai ở trong căn nhà này không vậy?”- Tuyết Ly lên tiếng khi cảm nhận về căn nhà này.

“Không thưa cô, ngoài chủ tịch ra thì còn di Hai, di là người dọn dẹp trong nhà này, chắc hiện giờ di đang đi chợ để chuẩn bị buổi tối”- anh Quang trả lời.

“Àh! Cảm ơn anh Quang... Cho tôi hỏi phòng của tôi ở chỗ nào vậy?” – Tuyết Ly lên tiếng

“Cô sẽ ở phòng cùng với chủ tịch àh”- trợ lý Quang trả lời.

“CÁI GÌ? Anh không đùa tôi đấy chứ?!”- Tuyết Ly hét lên.

“Xin lỗi cô, tôi chỉ làm theo lời của chủ tịch thôi àh”- trợ lý Quang lên tiếng nói cảm thấy hơi khó xử với cô gái này nên trợ lý Quang dạn dò Tuyết Ly vài điều, đem hành lý của cô lên phòng của Nam Phong và sau đó nói rằng có công việc phải giải quyết nên ra về.

Chỉ còn một mình Tuyết Ly trong căn nhà lạnh lẽo này, Tuyết Ly không nhát gan, nhưng cũng cảm thấy hơi sợ. Bỗng...

Cạch cạch cạch

Tiếng mở cửa như có người chuẩn bị bước vào

AAAAAAAAAAAA

AAAAAAAAAAAA

Hai người cùng giật mình

“Cô là ai? Sao vào được nơi này” di Hai hỏi Tuyết Ly.

Tuy bị giật mình, nhưng là người thông minh và nhanh trí nên Tuyết Ly nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và nói

“Dạ chào di , con là Tuyết Ly sẽ dọn vào đây sống khoảng 6 tháng àh”- Tuyết Ly trả lời.

“Cô đã được sự cho phép của chủ nhà??”- di Hai hỏi Tuyết Ly. Di khoảng 50 tuổi ,là một người hơi mập, nhưng có khuôn mặt hiền từ..

“Dạ rồi thưa di”- Tuyết Ly lễ phép trả lời. Dù được sống trong cảnh có người hầu hạ từ nhỏ, nhưng chưa bao giờ Tuyết Ly lại khinh thường bất kỳ ai

trong nhà, vì cô quan niệm rằng, dù quyền cao chức trọng hay thấp kém nghèo hèn, thì tất cả đều là con người với nhau đều là đồng loại của nhau. Nên cô rất tôn trọng nhất là những người lớn tuổi hơn mình.

“Lạ nhỉ ? có bao giờ cậu đưa bất cứ ai về đây đâu ta?, cô có chắc là cậu Phong cho cô ở lại đây không?”- di Hai hỏi Tuyết Ly.

Cũng khó trách di, một đứa con gái tự dung đứng trong nhà mà không có gì chứng minh thì cũng hơi khó tin.

Cạch

Quay người nhìn sang phía cửa chính

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

“Cậu đã về rồi àh?”- di Hai lên tiếng.

“Dạ , cháu mới về”- Nam Phong trả lời di Hai.

“Chào anh”- Tuyết Ly lên tiếng.

“Ừh, chào cô, tôi có cái này cho cô xem”- Nam Phong vừa nói vừa lấy trong cặp của hắn ra một xấp giấy A4 và đưa cho Tuyết Ly.

Tuyết Ly cầm lấy xấp giấy không hiểu gì và ngồi xuống ghế salon đọc. Di Hai thấy đúng như lời cô gái nói là cô được mời đến đây ở chung với Nam Phong, nên cũng không hỏi gì nữa mà xuống chuẩn bị cơm tối.

Nam Phong lên phòng bỏ lại Tuyết Ly ở lại để tự Tuyết Ly bơi với đồng giấy A4 ấy.

Những giấy tờ đó ghi rõ những chi tiết mà theo Tuyết Ly cô phải học thuộc để ứng biến với mọi hoàn cảnh đây mà.... Nào là tên, ngày sinh, cha mẹ, sở thích, những mối quan hệ,... Haizzz thật là nhức đầu mà.

Giật mình nhớ lại là mình phải hỏi tại sao hắn ta bắt mình ở chung phòng, Tuyết Ly bỏ xấp tài liệu xuống và chạy lên lầu.

Thấy 1 cánh cửa mở , nhìn vào trong Tuyết Ly thấy chiếc cặp của Nam Phong, nên cô đẩy cửa đi vào.

“Này Nam Phong , tôi muốn hỏi anh tại sao tôi phải ở chung phòng với anh trong khi nhà anh rất nhiều phòng hả?”- Tuyết Ly vừa nói vừa nhìn quanh tìm Nam Phong.

Nam Phong từ trong nhà tắm đi ra với mỗi chiếc quần đùi trên người và chiếc khăn trên đầu, làm cho Tuyết Ly trợn mắt , mặt dần dần đỏ lên, xoay đi chỗ khác ..

Nam Phong cũng giật mình nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh và nói “ Vì ba mẹ tôi sắp về nên tạm thời tôi với cô sẽ ở chung một căn phòng”

“Ba mẹ anh về thì nhất định phải ở riêng chứ sao lại ở chung, ba mẹ anh sẽ nghĩ gì về tôi hả?”- Tuyết Ly bực tức nói.

“Chuyện ba mẹ tôi nghĩ gì về cô thì tôi mặc kệ. Ba mẹ tôi chỉ quan tâm đến cháu nội nên cô có thể yên tâm về chuyện đó”- Nam Phong nhếch miệng cười.

“ Gì mà cháu nội, cháu ngoại. Tôi mặc kệ, anh mà làm gì là tôi chấm dứt hợp đồng” – Tuyết Ly la lớn.

“Hừ! cô nghĩ mình có thể uy hiếp tôi trong khi tôi có vài tấm hình mà cô là nhân vật chính”- Nam Phong cười đều và nhướn mắt lên nhìn Tuyết Ly.

“Gruuu... Anh... Đồ điều, đồ biến thái, đồ..... vô duyên”- Tuyết Ly vừa mắng Nam Phong vừa đi ra khỏi phòng và xuống phòng khách.

“Tối nay bố mẹ tôi sẽ về đến đây, cô và tôi sẽ ra sân bay đón đấy, lo làm đọc những gì tôi đã ghi cho cô đi”- Nam Phong hét lớn với theo Tuyết Ly.

“Bố mẹ anh về thì tự đi mà đón, chẳng liên quan gì đến tôi cả, bạn gái già chứ có phải vợ anh đâu mà anh ra lệnh”- Tuyết Ly đứng dưới lầu hét lên.

“Cô muốn mình không thể vác mặt ra đường nữa phải không?”-Nam Phong nói lại và đi xuống dưới.

“Này, người đàn ông vô duyên bất lịch sự kia, có con gái trong nhà mà anh ăn mặt vậy àh? Đồ biến thái”- Tuyết Ly lái sang chuyện khác vì biết nói tiếp thì mình cũng đuối lý với hắn ta.

Thật ra nếu không phải vì thân phận của mình , nếu bị hấn ta tung tấm hình đáng xấu hổ đó lên mạng , thì việc làm ăn của gia đình cô sẽ ít nhiều gặp khó khăn nên cô quyết định cứ làm theo ý Nam Phong, đợi khi nào có dịp thuận lợi sẽ tìm cách delete tấm hình đó đi.

“Àh! Hiện giờ cô đang là bạn gái của tôi nên tôi chẳng thấy gì bất lịch sự cả”- Nam Phong tỉnh bơ nói.

Nam Phong là người ít nói và lạnh lùng, nhưng sao đối với cô nhóc cứ liên tục đầu lý và trả lời những câu hỏi của Tuyết Ly , Nam Phong cảm thấy rất hứng thú. Bình thường những cô gái bên cạnh Nam Phong, luôn nũng nịu, dịu dàng với Nam Phong, làm hấn ta cảm thấy như mình đang nuôi một con vật nuôi ngoài ra không có một ý niệm gì khác. Thật nhàm chán.

Tuyết Ly lờm Nam Phong một cái rồi bỏ đi xuống ghế. Ngồi bịch xuống và cầm xấp giấy A4 lên đọc.

Nam Phong ngồi đối diện vừa nhấm nháp ly cà phê vừa nhìn biểu cảm của Tuyết Ly, hình như chỉ cần đưa giấy A4 cho cô là bao nhiêu biểu cảm đều hiện lên trên mặt hay sao đấy.

“Em ơi đừng tin nó lừa đấy.....

Nó ở nhà quê có vợ rồi...”

Tiếng chuông điện thoại của Tuyết Ly vang lên làm Nam Phong xém tý nữa phun ngụm cà phê vừa uống.

Màn hình hiện lên số điện thoại của mẹ Tuyết Ly. Tuyết Ly biết thế nào cũng sẽ gọi cho cô khi không thấy cô ở đó nữa mà.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

“Hello! Mẹ àh?”- Tuyết Ly nói

“Dạ con đã dọn qua ở chung với một chị trong công ty, mẹ đừng lo quá”

“Thôi mẹ, con lớn rồi, với lại mẹ đừng qua đây có chị đó... Hông hết chuyện của con”- Tuyết Ly nói.

Cúp máy.

Thờ dài nhìn điện thoại. Tuyết Ly nói dối mẹ. Nhưng như thế còn hơn là nói sự thật. Tuyết Ly mà nói ra sự thật chắc mẹ sẽ hạ huyết áp mà chết mất.

“Sao không nói ở cùng với tôi, có lẽ mẹ cô sẽ vui mừng mà cho cô ở lại đó, nói không chừng sẽ kêu cô cưới tôi luôn đấy”- Nam Phong nói xoáy với Tuyết Ly.

“Không cần đâu anh àh, mẹ tôi mà biết tôi ở cùng với hạng người như anh chắc mẹ tôi sẽ xấu hổ chết mất thôi”- Tuyết Ly không buồn nhìn Nam Phong và nói.

Tự ái của đàn ông nổi lên, Nam Phong nói “Tôi có gì không tốt chứ!” như muốn khẳng định với Tuyết Ly

“Ừ, anh cái gì cũng không tốt cả”- Tuyết Ly nhẹ nhàng đáp.

Nam Phong đột nhiên đứng lên, Tuyết Ly biết mỗi lần đột nhiên đứng lên đều là có chuyện, nên cô nhảy xồm lên ghế salon và nhảy qua thành ghế.

“NÀY!!! Đứng lại đó... tôi cho cô biết, cô mà nói cái giọng đó với tôi nữa thì đừng trách tôi”- vừa nói Nam Phong vừa chạy theo quanh bộ bàn ghế giữa nhà đi theo Tuyết Ly.

“Her! Anh hù tôi àh? Tôi cứ nói đấy, anh làm gì dc tôi?” Tuyết Ly vừa chạy vừa nói lại Nam Phong

Di Hai thấy bên ngoài ồn ào thì chạy ra xem thấy cảnh tượng mà di chưa bao giờ thấy, cậu Phong chạy vòng vòng vừa chạy vừa la dí theo một cô gái. Di thầm mừng cho Nam Phong vì có người làm cho Nam Phong có thể rũ bỏ được đáng bề ngoài cao ngạo mà trở thành chính con người thật ẩn giấu sau trong tâm Nam Phong. Chắc chắn cô gái này sẽ đem lại hạnh phúc thật sự cho Nam Phong.

Di Hai tăng hăng

“Cô, cậu đã đến giờ ăn cơm rồi àh!”- Di Hai nói.

Chạy một hồi đã mệt. Tuyết Ly vừa thở vừa lên tiếng

“Đình chiến, từ từ chiến tiếp, coi như tôi xin lỗi anh được chưa?”- Tuyết Ly nói 2 câu chẳng ăn nhập gì với nhau cả.

Nam Phong cũng dừng lại lấy lại “Phong Độ người đàn ông lịch lãm” của mình vừa nói vừa ngượng với dì Hai “Ủ! Ăn com”

Dì Hai che miệng cười thầm trong lòng.

Tuyết Ly phụ dì Hai dọn com nhưng tuyết đối không dọn chén cho mình.

Khi đã dọn xong, vừa ngồi xuống. Tuyết Ly đứng dậy đi ra cửa bếp và nói: “Anh ăn vui vẻ. tôi đi tắm, ăn com mà nhìn thấy anh ăn sẽ mất ngon.... Hahahaha” Nói rồi Tuyết Ly vọt thẳng lên lầu.

Đề lại thêm một cục tức cho Nam Phong.

...

Lựa chọn một bộ đồ

Quần lửng, áo thun, tóc được cột cao thành một đuôi gà. Tuyết Ly đi xuống dưới, thấy Nam Phong đang ở nhà trên, Tuyết Ly rón rén đi đến bếp và lục đồ ăn. Dì Hai không có ở bếp nên Tuyết Ly lò mò tìm com và đồ ăn. Một hồi sau, một tô com với đồ ăn được Tuyết Ly trộn thành một hỗn hợp. Sau đó ngồi ăn tỉnh bơ.

Nam Phong xuống dưới lấy nước thấy cách ăn uống của Tuyết Ly không khỏi bất ngờ hỏi “Đồ ăn dì Hai làm cho nhìn ngon, sao vào tay cô thì y chang đồ ăn cho heo vậy?”

Tuyết Ly ngậm một họng com và nói lớn “Này! Anh kia, trời đánh còn tránh bữa ăn nha! Tôi với anh không thù không oán, tôi ăn như thế nào là kệ tôi”

Cái cách mà vừa liếc hần vừa nhai com của Tuyết Ly làm cho Nam Phong nhin cười không được nên bắt chợt cười lớn.

Tuyết Ly nhìn ngẩn ngơ ra cái tên có cái *** chai trên mặt cười cũng dễ thương lắm chứ.

“Trời! sao mình nghĩ hần ta dễ thương. Mình tức quá làm dây thần kinh nào bị vỡ mạch máu rồi nên mới nghĩ hần ta dễ thương đây mà”- Tuyết Ly nghĩ trong lòng.

Lâu lắm rồi mới có cảm giác mình dc cười một cách sảng khoái như thế này. Bắt chợt Nam Phong không cười nữa mà nghĩ “Cô ta chỉ là công cụ để mình thực hiện nghĩa vụ với cha mẹ mình, sau 6 tháng thì không còn gì nữa, tốt nhất đừng dính sâu vào cô ta nữa”

Nam Phong lấy chai nước và đi ra ngoài phòng khách.

...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

7 giờ tối. Tại sân bay Tân Sơn Nhất.

“Này, chúng ta đứng đây 30 phút rồi, ba mẹ anh đâu?” Tuyết Ly một mồm hỏi. Cô ghét nhất là phải chờ đợi.

Nam Phong nhìn quanh, thì thấy 2 người từ cổng đi ra. Nam Phong nói với Tuyết Ly: “Tới rồi, liệu mà đóng cho đạt đó. Ba mẹ tôi sẽ ở đây 6 tháng rồi sẽ về Mỹ”

“Biết rồi, khổ lắm nói mãi”- Tuyết Ly chán chường nói.

“Nam Phong!!!!!!”- Tiếng một phụ nữ vang lên và chạy lại ôm chầm lấy hần ta. Không phải đoán, đây ắt hẳn là mẹ của hần ta rồi. Một người đàn ông đứng tuổi đẩy một mớ hành lý ra, chắc chắn đây là cha của hần. Tuyết Ly đoán thềm.

“Hai năm rồi không gặp con, con vẫn như xưa nhì? Đón cha mẹ bằng ánh mắt chẳng có cảm tình gì cả!”- Người phụ nữ đó là phu nhân Hàn gia, giọng điệu trách yêu nói với Nam Phong.

“Chào ba mẹ”- Nam Phong nói và không biểu lộ cảm xúc gì hết nhìn mặt thật đáng ghét.

Ông Hàn Thắng mỉm cười nhìn Nam Phong, ông không thích nói nhiều lắm thì phải, cha con họ thật giống nhau về khoảng này.

Ông Hàn Thắng khoảng trên 50 tuổi, cao và thân hình hơi to một tý. Bà Hàn khoảng 50 tuổi thân hình thon gọn, không mập lắm. Ánh mắt của ông Hàn và Nam Phong y chang nhau, sâu thăm thẳm. Còn bà Hàn lại không như thế, có một chút đũng tuổi nhưng vẫn thích chọc ghẹo ai đó rơi vào tầm mắt của bà.

“Cháu chào hai bác”- Tuyết Ly giờ mới lên tiếng.

“Cháu đây là...”- Bà Hàn bỏ ngõ câu nói, nhìn Tuyết Ly rồi nhìn Nam Phong và thắc mắc.

“Bạn gái của con”- Nam Phong lạnh lùng nói với mẹ mình.

Ông Hàn xoay qua nhìn Tuyết Ly một dọc rồi mỉm cười không nói gì.

Còn bà Hàn thì trở mắt ra nhìn, sau đó đi qua bên Tuyết Ly và hỏi “Con làm sao có thể quen một người như con trai bác được vậy?”

Tuyết Ly lúng túng không biết ý nghĩa của câu hỏi của bà Hàn là ý gì. Thì Nam Phong lại nói chần ngang

“Mẹ, đừng đùa với Tuyết Ly nữa!”

Àh thì ra là câu nói đùa. Thật sự làm Tuyết Ly hết hồn. Tuyết Ly mỉm cười và nói với mẹ Nam Phong.

“Cháu bị ép buộc đấy bác àh”

“Tuyết Ly”- Nam Phong gần từng giọng. Tuyết Ly vội núp sau mẹ của Nam Phong.

“Ha ha ha! Đúng là cháu bị con trai bác ép buộc thật rồi” – Bà Hàn cười lớn nói tiếp “Cháu cứ yên tâm, có bác ở đây bác sẽ giúp cháu trừng trị thằng con của bác”

Bà Hàn từ lúc đầu tiên nhìn Tuyết Ly đã biết, trong ánh mắt của Tuyết Ly không có chút tham vọng vào, ngây thơ và dễ thương nên bà cảm thấy thích Tuyết Ly ngay từ đầu.

Tuyết Ly mỉm cười để mặc cho bà Hàn kéo tay của mình nói đủ thứ chuyện trên đời.

Lý do mà cha mẹ của Nam Phong về lần này là về vì chuyện tìm cháu nội để bông bế. Ai đời có duy nhất một thằng con trai sau 28 năm nó vẫn không chịu bần một tý gì gọi là ra bạn gái. Thế là hai ông bà nghĩ đến chiêu ép hôn, vốn định sẽ giới thiệu cho một cô bé cũng thuộc tầng lớp ngang bằng với nó. Nhưng nghĩ lại thấy trên tivi nhiều chuyện ép hôn như thế không có kết quả tốt thế là hai ông bà ra một tối hậu thư rằng. Nếu trong vòng hai năm mà không kiếm được cô gái nào làm bạn gái thì khi hai ông bà về sẽ làm mai cho một người và bắt buộc phải đi đến hôn nhân trong vòng một tháng sau đó.

Làm sao mà Nam Phong có thể chịu được chứ. Nên khi nghe tin hai ông bà sắp về, tình cờ lại gặp ngay người không thích gì mình, anh nghĩ ngay đến chuyện giả bạn gái này. Đợi khi cha mẹ về lại bên Mỹ thì anh và Tuyết Ly kết thúc hợp đồng, nếu có hỏi anh sẽ nói không hợp nên chia tay. Quá chuẩn rồi còn gì.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Mọi người đề nghị đi ăn tối (thực ra chỉ có mỗi mình bà Hàn là đề nghị thôi).

Đến nhà hàng Như Ý, nhà hàng theo phong cách ẩm cúng dành cho gia đình.

Khi món ăn được dọn ra, do bà Hàn rất thích ăn của nên hầu hết các món ăn đều làm từ của. Ăn thì không sao rồi đó nhưng cái phần lột trước khi ăn thì làm cho Tuyết Ly khổ sở vô cùng. Nam Phong thấy vậy nên giúp cô một tay, lột xong đưa cho cô.

Ông bà Hàn ngạc nhiên khi thấy con trai mình galang như thế suốt 28 năm qua chưa thấy cảnh này bao giờ nên bất chợt cảm thấy thú vị với cô gái tên Tuyết Ly này.

Ông Hàn Thắng là người hay theo dõi những tin tức, nên ngay từ lúc đầu ông đã nhận ra Tuyết Ly là Lâm Tuyết Ly con gái độc nhất của gia đình họ Lâm. Tuyết Ly rất nổi tiếng bên Mỹ hầu hết là do IQ của Tuyết Ly cao, và do tài làm thư ký của Tuyết Ly có thể làm việc cho những người khó tính nhất cũng hài lòng.

Sau một thời gian, thì nghe nói rằng bà Lâm muốn con gái mình về làm cho công ty của mình nên Tuyết Ly không còn ở Mỹ nữa mà về Việt Nam. Nghe đâu là do chuyện tình cảm gì đó làm cho Tuyết Ly không còn hứng thú nữa. Dọn ra ở riêng và từ đó thì không ai biết Tuyết Ly đi làm hay không. Tuyết Ly ở Mỹ chắc chắn có người nhận ra cô. Nhưng khi về VN thì hầu như rất ít người có thể nhận biết được vì những bài báo có liên quan đến Tuyết Ly hầu như rất ít, và hình thì càng không có.

Ông Hàn thắc mắc một người ưu tú như thế sao Nam Phong có thể biết và quen được.

Ông Hàn lên tiếng hỏi Tuyết Ly “Tuyết Ly, cháu hiện tại đang làm việc gì vậy?”

Thấy ông Hàn hỏi thì Tuyết Ly thành thật trả lời “Dạ cháu đang làm thư ký cho một công ty nhỏ, sản xuất nhãn tên thêu trên áo à!”

Ông Hàn nói “Vậy àh?”

“Dạ” – Tuyết Ly trả lời.

“Sao cháu quen được với Nam Phong vậy?” – Bà Hàn lên tiếng thắc mắc.

“Dạ, cháu với anh Phong tình cờ gặp nhau ở một quán bar à!” – Tuyết Ly trả lời đúng với sự thật, đúng là cô với Nam Phong gặp nhau ở quán bar, nhưng tốt nhất là đừng kể chi tiết gì nữa.

“Sao cháu không qua tập đoàn Hàn Gia làm việc, dù sao cháu với Nam Phong cũng sẽ kết hôn với nhau sau 3 tháng nữa mà, làm việc ở Hàn Gia cho quen” – Ông Hàn nói.

“Dạ!?! Kết hôn ăh?!?! Sau ba tháng ăh?” – Tuyết Ly tròn mắt hỏi dồn dập.

Nam Phong cũng bất ngờ giống như Tuyết Ly.

“Ừ! Tuổi cũng già rồi, nên ta và mẹ Nam Phong cũng muốn sớm có cháu nội bông bế với người ta” – Ông Hàn mỉm cười. Ông biết lý lịch của Tuyết Ly nên cũng muốn có một cô con dâu tốt như thế.

Tuyết Ly cười mỉa và nhìn sang Nam Phong với ánh mắt “Lừa nhau vui lắm ăh”

Nam Phong hơi mất bình tĩnh một chút và hỏi ba mình, Ông Hàn Thắng.

“Con chưa tính đến chuyện đó, chắc khoảng 6 tháng sau con mới tính, nên ba mẹ cứ để tụi con tự nhiên đừng ép buộc tụi con khó xử”

“Ép với buộc gì, con cũng còn trẻ nữa gì đâu, 3 tháng sau thì cưới, quyết định xong. Haha Tuyết Ly giờ kêu hai bác bằng cha mẹ cho quen là vừa rồi. ba tháng qua nhanh lắm cháu ăh” – bà Hàn vừa nói vừa cười nhìn Tuyết Ly.

“Dạ” – Tuyết Ly nói, ngoài từ đó ra giờ thật sự cô không biết nên nói gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Vừa đóng cửa phòng, Tuyết Ly gần từng giọng với Nam Phong

“Ý của ba anh là sao? Tôi chỉ đồng ý làm bạn gái của anh trong 6 tháng, vậy mà sau 3 tháng tôi phải cưới anh ăh?”

“Tôi cũng không biết lại có sự việc này, tôi cũng bất ngờ như cô thôi!” – Nam Phong nói.

“Vậy bây giờ phải tính như thế nào? Tôi không có ý định lấy người biến thái như anh đâu” – Tuyết Ly hỏi Nam Phong.

“Cái gì mà biến thái, hình như tôi chỉ mới có hủ cô, chưa đánh cô thì phải?” – Nam Phong héch mặt lên nhìn Tuyết Ly.

“Tôi không đùa, tôi không có ý định lấy anh đâu! Anh làm sao thì làm, phải tri hoãn lại, không là tôi hủy hợp đồng” – Tuyết Ly nói.

“Tôi cũng không có ý định lấy cô nên cô cứ yên tâm!” – Nam Phong trả lời và đi thay quần áo.

Bây giờ Tuyết Ly mới để ý, căn phòng thì chỉ có một cái giường mà hai người xa lạ phải ngủ chung trong 6 tháng thì trời ơi, sống sao nổi qua con trăng này?!? – Tuyết Ly nghĩ và khóc thầm trong lòng.

Nam Phong thay đồ xong thì thấy Tuyết Ly đang đắp đồ nhìn chiếc giường thì buồn cười không biết cô nhóc này muốn làm gì tiếp đây. Anh bình tĩnh đi đến chiếc giường và nằm một góc gần chiếc đèn sau đó bật chiếc laptop lên và làm việc.

Tuyết Ly đã nghĩ ra được một cách, cô cũng hay làm lúc còn sống ở căn hộ cũ. Tiến đến chiếc bàn làm việc của Nam Phong, cô mở chiếc laptop của mình lên và auto game. Sau đó cô đi vào phòng tắm thay đồ, vệ sinh cá nhân. Cô định sẽ ngồi ở bàn máy tính nếu buồn ngủ có thể gục luôn tại bàn. Tuy không được nệm ấm chăn êm nhưng cũng đỡ hơn phải ngủ chung với người biến thái như hân ta.

Tò mò không biết trong máy tính của Tuyết Ly có gì nên Nam Phong đi đến bàn và nhìn vào màn hình máy tính.

Bất ngờ này đến bất ngờ khác, cô ta chơi game online, theo Nam Phong được biết game online thì con gái chơi cũng không ít, nhưng ở nhà Nam Phong mà có người chơi game là chuyện lạ, vì nào giờ trong căn nhà này chưa có lịch sử ai chơi game cả. một game offline giải trí cũng không.

Sau khi xem được nick của mình anh quay về máy tính của mình và bắt đầu tạo một nick name để chơi game này.

Khi đã vệ sinh, thay đồ xong thì Tuyết Lan đến bàn và ngồi chơi game. Đến hơn 11 giờ thì Tuyết Ly đã gục mặt xuống bàn. Khi Nam Phong buông máy tính và ngước nhìn lên thì thấy Tuyết Ly như thế, thấy buồn cười, không lẽ vì sợ ngủ chung với mình đến thế hay sao?

Có nhiều cô gái rất muốn được ngủ chung với anh mà không được, còn cô gái này thì lại không muốn ngủ chung với mình. Thật buồn cười.

Tiến lại gần Tuyết Ly, bỗng Tuyết Ly lên giường, đắp chăn cho Tuyết Ly xong thì Nam Phong quay lại bàn máy tính định shut down máy thì trên màn hình, hiện lên nick nam HoaHong đang nói chuyện với Tuyết Ly.

“Này HoaTuyet, Thiên Hoài đang chơi game này. Cô biết điều thì delete nick của mình đi, đừng có trông mong sẽ được Thiên Hoài để ý”

Nam Phong tò mò không biết chuyện này là như thế nào? Cô ta đã có bạn trai và bị bạn trai đá và giờ thì bị người trong game sỉ nhục?

Nam Phong tắt máy tính của Tuyết Ly sau đó cũng lên giường nằm cạnh Tuyết Ly, suy nghĩ gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Sáng sớm, Nam Phong dậy sớm hơn Tuyết Ly, cảm thấy mùi hương dễ chịu dần dần mở mắt ra thì thấy Tuyết Ly đang vùi đầu vào ngực của Nam Phong, ôm Nam Phong như ôm một con gấu bông. Tình huống này Nam Phong đã gặp qua nhiều lần rồi nhưng với người con gái mà không có chút gì gọi là quan hệ với nhau, thì Nam Phong mới gặp lần đầu. Nam Phong cứ để yên mà ngắm nhìn khuôn mặt ngây thơ của Tuyết Ly. Đôi mi dài và cong vút tự nhiên, sống mũi cao thẳng tắp, đôi môi khép hờ, hơi thở đều đặn của Tuyết Ly, làm Nam Phong có chút đỏ mặt.

Cuối xuống kẻ vào đôi môi mềm mại của Tuyết Ly. Bất chợt Tuyết Ly khẽ cự mình. Nam Phong không biết nên làm sao. đành để im như tư thế ám muội như thế.

Nhiều mây lại dần dần cảm nhận được thân nhiệt ấm áp và mùi hương nam tính của Nam Phong, Tuyết Ly mở dần đôi mắt của mình ra. Đập vào mắt của cô là hàng lông mi và đôi chân mày dày của Nam Phong. Rồi kể đến là cảm nhận được đôi môi của mình đang áp sát vào môi của Nam Phong, tay và chân thì đang ôm chặt lấy người của Nam Phong. Hoàng hốt cô định la lên, nhưng may mắn là đôi tay của cô đã kịp rút về và bịt miệng của mình lại. từ từ lùi ra sau, đẩy Nam Phong ra khỏi người mình và nằm xa Nam Phong thì Tuyết Ly mở tròn mắt nhìn xem có thật là Nam Phong đang ngủ hay không?

Sau đó rón rén như ăn trộm đi xuống giường và chạy vào nhà tắm thật nhanh.

Hành động đó của Tuyết Ly lọt vào mắt của Nam Phong, anh mỉm cười lắc đầu tính ngây thơ của Tuyết Ly.

Xuống nhà hỏi dì Hai thì được biết cha mẹ của Nam Phong đã dậy và đi đâu từ sớm rồi.

Tuyết Ly cũng chạy vội và đi làm, vì hôm qua thức khuya nên cô nường hơi nhiều một tý.

Vừa vào đến công ty thì đã được sếp gọi vào văn phòng. Không biết cô đã làm gì sai. Hay là do cô xin nghỉ phép nên sếp không thích?

Cộc cộc cộc

“Mời vào” – Giọng của sếp Tuyết Ly vang lên.

“Tuyết Ly đó à?, em ngồi đi, anh có chuyện muốn nói với em”- giọng của sếp Tuyết Ly tiếp tục vang lên.

“Dạ”- Tuyết Ly đáp.

“Tuyết Ly à, anh nghĩ chuyện này cũng hơi khó cho em, em có thể đồng ý nghỉ việc ở đây và qua tập đoàn Hàn Gia làm được không?”- Sếp Tuyết Ly nói.

Mở tròn mắt, Tuyết Ly hỏi: “Tại sao ạ? Không phải công việc của em ở đây cũng tốt sao anh?”

“Anh biết em làm rất tốt, anh rất hài lòng vì có một thư ký giỏi như em, nhưng chính người ở Hàn Gia qua đề nghị anh như vậy, nên anh không còn cách nào khác”- sếp Tuyết Ly khỏ sở nhìn Tuyết Ly.

“Dạ, em hiểu rồi, em sẽ nghỉ ở đây, cảm ơn anh trong thời gian qua, chào anh”- Tuyết Ly vừa nói vừa đứng lên cúi đầu chào và đi ra ngoài.

Chết tiệt mà, dung uy quyền để ép buộc mình làm việc cho Han Gia, cái gì đây chứ? – Tuyết Ly bức bối nghĩ.

Đang thu dọn những đồ vật của mình, thì Tuyết Ly nhận được những lời lẽ châm chọc của những chị em cùng phòng cũng như khác phòng. Mặc kệ, Tuyết Ly chẳng quan tâm đến họ.

Khi đã dọn xong điều đầu tiên Tuyết Ly muốn làm bây giờ nhất là đi đến tập đoàn Hàn Gia và mắng Nam Phong cho thỏa cơn giận của mình. Nghĩ là làm, Tuyết Ly bắt một chiếc taxi và đi đến Han Gia.

Ở ngoài quầy tiếp tân, Tuyết Ly gặp khó khăn khi bị cô tiếp tân làm khó, mặc dù đã thấy Tuyết Ly một lần rồi.

May mắn cho Tuyết Ly, khi đó trợ lý Quang đang đi ra công thì thấy cô, liền lên tiếng hỏi “Có chuyện gì thế cô Tuyết Ly?”

“A! anh Quang, anh có thể cho tôi gặp Nam Phong được không?”- Tuyết Ly lên tiếng nói.

“Ừ! dc cô cứ lên thang trên lầu.”- trợ lý Quang gật đầu nói.

“Thanks anh”- Tuyết Ly vào thang máy đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Cạch, Tuyết Ly không gõ cửa mà bước thẳng vào trong. Nam Phong thấy có người không nói gì cả mà tự tiện vào cảm thấy không hài lòng. Liền ngược lên nhìn, thấy Tuyết Ly Nam Phong khẽ giật mình. Không hiểu có chuyện gì thì Tuyết Ly đã lên tiếng mắng

“Nam Phong, tôi đã nói với anh là không xâm phạm đời tư của nhau, tại sao anh lại đến nơi tôi làm việc mà ép buộc công ty phải đuổi tôi hả?”

Nhú mắt lại nhìn Tuyết Ly một cách trân trối. Nam Phong nói: “Tôi không rảnh mà làm những chuyện rồi hơi như thế đâu”

“Vậy thì là ai chứ?”- Tuyết Ly lớn tiếng nói.

Đưa tay lên mũi, quệt qua quệt lại. Nam Phong nói “Có lẽ cha mẹ tôi đã ép buộc công ty cơ”

Tuyết Ly im lặng nghĩ lại, có thể là như thế thật.

Còn đang suy nghĩ thì Nam Phong đã điện thoại hỏi cha mẹ mình, bật loa lớn để Tuyết Ly có thể xác nhận là hẳn không bày những trò như thế này

“Hello, con Nam Phong đây, có phải ba mẹ đã nói với công ty Tuyết Ly đang làm, cho cô ấy nghỉ việc không vậy?”- Nam Phong hỏi ba mẹ mình.

“Ha ha, con bé tới méc con rồi à? Không cưng chiều quá né Nam Phong, không là con sẽ bị dất mũi như ba của con đấy!”- Đầu dây lên kia lên tiếng cười.

“Ba à! Chuyện của con, con có thể giải quyết được mà, ba đừng xen vô nữa!!!” Nam Phong cãi lại lời của ông Hàn.

“Đưa điện thoại cho ba nói chuyện với Tuyết Ly nào”- ông Hàn lên tiếng giọng nghiêm trọng.

“Ba tôi muốn nói chuyện với cô”- Nam Phong với tay đưa ống nghe của điện thoại bàn về hướng Tuyết Ly.

“Dạ cháu chào bác, bác có chuyện muốn nói với con ạ?”- Tuyết Ly lên tiếng nói với ông Hàn Thắng.

“À! Con ..nếu chưa tìm được chỗ nào thì cứ làm việc ở Hàn Gia đi, dù sao thì Nam Phong cũng đang cần một người thư ký mà, công việc thì mỗi lúc

một nhiều , con cũng nên giúp nó một tay chứ!”- ông Hàn lên giọng trách móc để giải bày.

“Đạ... Cháu...cháu...”- Tuyết Ly áp ứng chưa biết nên nói điều gì thì đầu dây bên kia đã lên tiếng

“Quyết định vậy đi, bây giờ con cứ nói với Nam Phong đưa tài liệu cho con xem rồi bắt đầu luôn, chào con”-Rup- Ông Hàn cúp máy. Hình như gia đình này có di truyền là không bao giờ cho đối phương nói gì cứ thế mà cúp máy. Thật là “ Phong cách” cha nào con nấy quả chẳng sai.

Cúp điện thoại xuống bàn, Tuyết Ly lấy tay đập lên mặt, sau đó kéo từ từ xuống, làm cho khuôn mặt của Tuyết Ly không thể nào kinh dị hơn được. Nam Phong nhìn và cười thâm trong lòng. Cô ta quả thật có năng khiếu chọc cho Nam Phong cười mà.

Do lúc này bật loa ngoài nên Nam Phong nghe cũng hiểu được ba của mình nói gì với Tuyết Ly. Ông già quả lắm mưu nhiều kế, định ép đến đường cùng đây mà.

“Ba tôi đã nói như thế thì cô cũng ráng chấp nhận đi, 6 tháng sau nếu cô không muốn làm ở đây nữa , tôi có thể kiếm cho cô một công ty khác theo ý muốn của cô”- Nam Phong nhìn Tuyết Ly và nói.

“Thì giờ không làm vậy thì biết làm sao bây giờ, anh nói chuyện đúng dư thừa, vui lòng chỉ cho tôi file hồ sơ của công ty nằm chỗ nào?” Tuyết Ly bực mình lên tiếng.

Sau khi chỉ cho Tuyết Ly những file hồ sơ, thì Nam Phong gọi cho trợ lý Quang nói cần gấp một bộ bàn ghế cho thư ký , và làm hợp đồng lao động cho Tuyết Ly ngay trong ngày hôm nay.

Ngồi tạm trên ghế sofa trong văn phòng chủ tịch. Tuyết Ly cầm cúi đọc những bản hồ sơ ghi chép.

12 giờ trưa.

Nam Phong đứng lên đi đến chỗ ngồi của Tuyết Ly và nói “ Cô không định đi ăn trưa à?”

Ngước nhìn Nam Phong sau đó nhìn đồng hồ đã 12 giờ. Tuyết Ly cười rồi nói

“Anh đi trước đi, tôi mà đi chung với anh, thì thế nào ra về tôi cũng bị đánh hội đồng, tôi không muốn chết trẻ”

Nam Phong nghĩ gì đó trong vài giây rồi gật đầu đi xuống

Tuyết Ly nói cũng đúng, hẳn biết do ngoại hình lẫn địa vị của hẳn đa số nhân viên nữ trong công ty lúc nào cũng vậy lấy hấn, lấy lòng hấn.

12 giờ 15 sau khi Nam Phong đi, Tuyết Ly mới bắt đầu xuống canteen của công ty.

Canteen khá sạch sẽ, Tuyết Ly đi đến chọn cho mình một phần cơm sau đó nhìn quanh các dãy bàn có một góc đa số là khối văn phòng. Tuyết Ly tiến lại chỗ gần cuối bàn và bắt đầu thưởng thức những món ăn ở nơi tập đoàn nổi tiếng này, cũng không đến nỗi tệ lắm.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Vì Tuyết Ly hơi dễ thương và là người mới nhưng chưa ai biết là làm bộ phận nào , cũng không nghe nhân sự thông báo về Tuyết Ly, nên mọi người cũng thắc mắc không biết Tuyết Ly là khách hàng hay nhân viên công ty.

Một chị ngồi gần Tuyết Ly mỉm cười quay qua hỏi chuyện Tuyết Ly. Tuyết Ly chỉ trả lời những câu hỏi của chị. Còn những ánh mắt của những anh nhân viên nhìn Tuyết Ly thì làm cho một số nhân viên nữ ra vẻ khó chịu.

Ăn xong phần của mình Tuyết Ly đi lên chỗ của mình thấy Nam Phong đã ngồi đó rồi. Thì cũng không nói gì, ngồi xuống chỗ của mình giải quyết tiếp những file hồ sơ .

Đến chiều đi về Tuyết Ly đi về bằng xe buýt chứ không muốn mình về chung xe với Nam Phong. Nam Phong cũng hiểu nguyên nhân nên cũng không làm khó gì Tuyết Ly với một phần Tuyết Ly chỉ là bạn gái giả của hẳn ta. Cũng không phải sẵn đón quá mức. Nhưng trong tâm của hẳn đã có một tý gọn sọng, và con sọng nhỏ đó có tên Tuyết Ly. Tò mò về Tuyết Ly và chính tính cách của cô nên khi chỉ mới sống cùng với cô chưa quá 2 ngày nhưng anh thật sự thích thú, cái thích thú đó chưa từng có với một cô gái nào. Vừa đe dọa vừa chọc ghẹo Tuyết Ly thật khiến con người anh sản khoái và cứ muốn chọc ghẹo cô hoài.

Về đến nhà , tắm rửa. Sau đó cô xuống phụ di Hai thì thấy trên nhà ông Hàn đang ngồi xem tivi. Chào ông Hàn, Tuyết Ly chạy xuống bếp thấy bà Hàn chào thêm bà Hàn và di Hai thì ngồi xuống phụ, Tuyết Ly rất vụng, chỉ phụ những việc lật vớt là ổn, còn chuyện nấu nướng cô chịu thua. Không có can

đảm làm. Mà cho dù có can đảm làm cô cũng không có can đảm để ăn chúng.

Nam Phong cũng về đến nhà, lên tắm rửa và xuống nhà, thấy căn nhà bếp luôn tràn ngập tiếng chọc ghẹo lẫn tiếng cười trong trẻo có Tuyết Lan, chợt anh cảm thấy hình như đã lâu rồi, anh không có cảm giác này, một cảm giác thật ảm áp.

Khi đã làm xong cơm dọn lên bàn ăn, anh lại được nghe những giọng nói những giọng người trong trẻo của Tuyết Ly của mẹ anh, lâu lâu ba anh lại thêm một vài câu gì đó. Anh chỉ im lặng tận hưởng cảm giác này.

Tối, Tuyết Ly lại ngồi bàn máy tính như hôm qua.

Nam Phong lên tiếng “Cô cứ đi ngủ đi, ngồi nhiều như thế hoài cũng không tốt lắm đâu”

Biết Nam Phong nói cũng đúng nên Tuyết Ly đi lại giường cầm theo máy tính và lấy thêm một chiếc gối ôm ngăn đôi chiếc giường.

Liếc nhìn màn hình của Tuyết Ly thấy những cảnh đánh nhau, bắn quai chí chóc. Nam Phong hỏi “Cô cũng chơi game nữa sao?”

Vẫn đang bận tâm vào màn hình không ngược nhìn Nam Phong và trả lời “Đâu có qui định nào cấm con gái không được chơi game đâu anh?”

Cũng gần quen tính ăn nói cộc lốc của Tuyết Ly nên Nam Phong cũng không bức tức như mấy ngày trước mà nói tiếp

“Cô chỉ tôi chơi trò này được không?”

Đứng hình 2s quay sang nhìn Nam Phong mắt mồm đều mở. Nam Phong, người đứng đầu tập đoàn Hàn Gia, nhờ mình chỉ chơi game ư. Thật là bất ngờ ..

Sau một hồi cãi nhau chí chóc giữa Tuyết Lan và Nam Phong thì cuối cùng Nam Phong cũng hiểu được căn bản và những điều về mod (quái vật), những map cần move, những nhiệm vụ cần làm.

11 giờ khuya, sau khi chỉ cho Nam Phong và cũng vì một ngày mệt mỏi nên Tuyết Ly chìm vào giấc ngủ nhưng vẫn để laptop trên bụng của mình. Thấy vậy Nam Phong di chuyển nhẹ nhàng và tắt máy của Tuyết Ly, sau đó cũng chìm vào giấc ngủ. .

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Hai tuần sau, game thì Nam Phong cũng đã biết được cách chơi, còn Tuyết Ly thì cũng biết dần dần quen được cách làm việc, thật ra cũng không có gì khó lắm đối với lúc Tuyết Ly làm ở Mỹ thì dễ dàng hơn nhiều.

Hôm nay có một hợp đồng mà Tuyết Ly không muốn đi cùng Nam Phong đó là hợp đồng ký kết với công ty Thiên Gia, công ty của gia đình Thiên Hoài.

Nam Phong cũng ngờ ngờ biết được lý do này nên cũng không muốn ép buộc Tuyết Ly nhất là hình như càng lúc anh càng muốn Tuyết Ly là của mình, nhưng lại không muốn nói ra.

Buổi chiều khi về đến nhà. Thì ba mẹ của Nam Phong muốn Tuyết Ly đi đến dự tiệc của nhà họ Thiên. Một phần vì muốn nhân cơ hội này làm cho tình cảm của Nam Phong và Tuyết Ly được vun đắp thêm chút nữa.

Tuyết Ly thực sự bối rối nhưng hình như bà Hàn thì lại không nhìn ra điều đó, bà dẫn Tuyết Ly đi hết cửa hàng này đến cửa hàng khác chọn quần áo, giày dép, rồi đến make up nữa. Bình thường Tuyết Ly không thích quá nổi bật hay làm những chuyện người khác chú ý. Nhưng mà chuyện này giờ lại bị bà Hàn ép buộc, thật không biết nên kêu ai nữa. .

Bà Hàn muốn làm cho Tuyết Ly thật lộng lẫy trong đêm nay, vì bà muốn cho mọi người biết người con gái này nhất định không ai qua mặt được nhất định sẽ là con dâu tương lai của nhà họ Hàn này.

Đến tối cũng hoàn thành xong tác phẩm của mình bà Hàn hài lòng nhìn Tuyết Ly

Tuyết Ly mặc một chiếc đầm bí màu trắng, chiếc nơ ngang hông to dùng màu đỏ chót nổi bật. khuôn mặt Tuyết Ly xinh tự nhiên, nhưng nếu make up kỹ một chút thì sẽ thành một công chúa mang gương mặt thiên thần và một chút quý phái. Mái tóc được uốn xoắn và cột sang một bên. Trên cổ Tuyết Ly đeo một chuỗi ngọc trai nhỏ quấn quanh vừa vặn vòng cổ của Tuyết Ly. Đôi giày màu đỏ cao gót màu đỏ. Nhìn Tuyết Ly thật khác với ngày thường, bất kỳ chàng trai nào nếu nhìn Tuyết Ly đều phải ham muốn Tuyết Ly là người tình bé nhỏ của mình.

Bà Hàn điện thoại nói với Nam Phong là hãy đi trước bà sẽ lái xe đến nhà của Thiên gia sau. Tuyết Ly không muốn làm phiền bà Hàn nhưng cũng không thể cãi lại được,

Đến nhà của Thiên Hoài. Thật sự cô không muốn khơi dậy nỗi đau mà mình cố gắng lắm mới quên được.

Bước xuống xe, không quên cảm ơn bà Hàn. Khi bà đã khuất thì giờ Tuyết Ly có trốn cũng không được nữa rồi. đành lết vào nhà Thiên Hoài.

Tìm một góc , Tuyết Ly lúi mình vào trong đó ngồi ngó quanh quẩn tìm Nam Phong.

Phi Trang nhìn thấy Tuyết Lan đang ngồi một góc mà còn dự tiệc nhà họ Thiên, cái gai trong mắt của cô tự tìm đến thì tội lỗi gì mà cô phải để nó ở đây mà không búng nó đi. Phi Trang cùng một vài người bạn của mình, trong đó có cả Thiên Hoài to nhỏ gì đó rồi bắt đầu đi lại chỗ của Tuyết Ly.

“Ô! Không biết là HoaTuyết ở đây! Không biết là muốn quay lại với Thiên Hoài hay sao mà lại tới được nơi này?”- Phi Trang lên tiếng châm chọc.

Tuyết Ly ngược nhìn lên thì hình ảnh của hơn một tháng trước ập về trong mắt của Tuyết Ly.

HoaHong và Thiên Hoài. ...

Tại sao cô muốn tránh nhưng lại không tránh được. Tuyết Ly thấy kinh tởm và khinh thường nên mặt của Tuyết Ly sầm xuống không nói bất cứ gì

Thấy vậy , Phi Trang cảm thấy chưa đủ nói tiếp “xin lỗi HoaTuyết nhưng nơi này không tiếp những người thấp kém, phiền cô đi ra nhé, cho dù trang điểm như thế nào , ăn mặc như thế nào thì cô cũng chỉ là một con thư ký quen thôi, biết điều thì tự đi ra chứ để tôi nói bảo vệ thì nhục lắm nha...”

Thiên Hoài đứng kế bên khoác vai Phi Trang cười đều

Tuyết Ly dung ánh mắt lãnh đạm nhìn Phi Trang, cô cũng muốn ra khỏi đây khỏi cần phải đuổi cô .

Nam Phong đứng ở xa quan sát đã thấy mọi chuyện, nên tiến lại gần bên Tuyết Ly, khoác vai và nói “ Em làm gì ở đây mà anh tìm hoài không thấy vậy?”

Phi Trang và Thiên Hoài đứng hình nhìn Nam Phong. Đây không phải là chủ tịch của tập đoàn Hàn Gia , Hàn Nam Phong sao? Sao lại biết con bé này mà nói chuyện một cách tự nhiên. Vì lúc này Phi Trang cũng hơi lớn tiếng nên cũng gây chú ý cho một vài thực khách có trong buổi tiệc. bây giờ lại được xem kịch hay có mặt cả Hàn Nam Phong.

“Hình như đây là bạn của em àh?”- Nam Phong lên tiếng hỏi.

“Anh Phong và cô ta có quan hệ gì với nhau vậy? không biết có phải là người làm ấm giường cho anh tiếp theo không ạ?” – Phi Trang lên tiếng khinh miệt Tuyết Ly. Đọc báo nhiều, nên Phi Trang cũng biết Nam Phong là người đa tình, quen rất nhiều cô gái, nhưng những cô gái đó cũng chỉ là gạch đường anh đi qua thôi.

“À! Đây không phải là người làm ấm giường của anh, đây là vợ chưa cưới của anh”- Nam Phong tỉnh bơ trả lời.

Phi Trang nghe được câu trả lời thì tức điên lên cùng Thiên Hoài bỏ đi, Tuyết Ly ngẩn mắt chuẩn bị rơi lệ. nhưng đã bị chặn bởi nụ hôn thật nồng nhiệt của Nam Phong. Tuyết Ly đón nhận lại nụ hôn đó.

Phen này báo chí sẽ được một cái tit giật gân đây mà.

Kéo tay Tuyết Ly ra khỏi nhà Thiên Hoài, lái xe đưa Tuyết Ly về nhà. Nam Phong không nói câu nào. Kéo Tuyết Ly lên lầu và nồng nhiệt hôn Tuyết Ly.

Tuyết Ly ở gần Nam Phong một thời gian nên cũng đã từ từ có tình cảm với anh. Dù biết chỉ là bạn gái giả thôi nhưng cô vẫn muốn mình chìm đắm trong vòng tay này mùi hương này.

Đêm nay Tuyết Ly trao đời con gái của mình cho Nam Phong. Dù mai sau chia tay cô cũng sẽ không bao giờ quên người con trai này.

..

Sáng dậy cô cứ đỏ mặt không muốn xuống nhà, Nam Phong thấy Tuyết Ly ngày càng đáng yêu nên hôn nhẹ lên má cô, làm cô đỏ nhiều hơn nữa.. anh cười hà hà sáng khoái..

Đi cùng xe với Nam Phong lên tới công ty, bao nhiêu ánh mắt ghen tỵ và ngưỡng mộ đều nhìn cô và Nam Phong một cách chăm chăm

Lên tới phòng của Nam Phong anh bất chợt thấy một dáng người quen thuộc. đứng khựng người lại.

Người đó xoay đầu lại. không ai khác đó là Lan Chi người yêu anh trước đây cho đến hiện giờ.(Dù anh không bao giờ thừa nhận).

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Lan Chi là một tiểu thư của một tập đoàn Phú Gia ở Đài Loan. Khi một lần công tác, tình cờ gặp Lan Chi, cô đã yêu anh, đã dùng mọi cách để chiếm được trái tim anh, nhưng Nam Phong lạnh lùng và không yêu cô. Sau khi xong chuyến công tác đó, anh trở về Việt Nam và gặp được Tuyết Ly.

“Anh Phong, lâu quá không gặp, đừng nói anh đã quên em rồi chứ?”- Lan Chi nhẹ giọng, cô cố gắng làm ra vẻ yếu đuối.

Lan Chi có đôi môi nhỏ. Mắt không to lắm, da trắng bóc, thân hình rất nóng bỏng, tóc uốn xoắn. Bên cạnh cô còn có một người nam nữa, tóc màu nâu đỏ, dáng người cao, khuôn mặt dễ nhìn.

Lan Chi và Phi Trang là hai chị em họ nên dễ hiểu chuyện của Nam Phong và Tuyết Ly được Lan Chi biết một cách nhanh chóng, cô từ khi gặp được Nam Phong thì khẳng định nhất định Nam Phong phải là của cô.

Tuyết Ly chỉ nhìn thoáng qua Lan Chi, cô rất ghét khi Lan Chi chạm vào Nam Phong. Đi đến bên cạnh Nam Phong ôm eo hẳn cô nói

“Chào chị, chị chắc là bạn của anh Phong nhỉ?”- Tuyết Ly vừa cười vừa nói.

Lan Chi đã nghe kể, đã căm ghét người mà chiếm đoạt Nam Phong của cô, bây giờ còn ôm Nam Phong của cô, cô tức sôi máu, nhưng vẫn cười một cách điêu luyện mà nói

“Ừ! Tôi là bạn rất thân với anh Phong, anh nhỉ?”- Lan Chi cố ý nhấn mạnh.

“Thôi em chỉ đến chào hỏi anh thôi, anh cũng cần phải làm việc, em chào anh, khi nào rảnh nhớ ghé thăm em, hiện giờ em sẽ ở Việt Nam một thời gian, để bàn chuyện hợp đồng giữa hai gia đình chúng ta”- Lan Chi nói và xoay người đi ra cùng với anh chàng đã đi cùng Lan Chi.

Trên ô tô.

“Nói với Phi Trang, nó hãy tìm cách gì đó nhọc mụ con nhỏ kia trên mặt báo chí cho tôi” – Đó là khúc dạo đầu khi muốn gây chiến với tôi, Lan Chi mỉm cười.

Về phần Tuyết Ly, sau khi nhân vật ấy đã đi, cô quay lại bỏ tay ra khỏi người Nam Phong và quay mặt đi đến chỗ của mình.

Nam Phong kéo lại vào lòng và nói thì thầm “Em ghen àh?”

Tuyết Ly đỏ mặt nói “Ai mà thèm vào”

Nam Phong cười, ôm Tuyết Ly vào lòng và nói “Đừng lo, anh chỉ có mình em thôi”

Đánh nhẹ vào ngực Nam Phong, Tuyết Ly nói “anh chỉ giỏi dẻo miệng thôi”

Vài ngày sau.

Do tính chất hợp đồng yêu cầu khi ký kết hợp đồng chỉ cần một mình chủ tịch tập đoàn, không cần ai khác. Nên Tuyết Ly ở lại công ty làm nốt những việc đang dở dang của mình.

Ký hợp đồng xong thường có một buổi tiệc nhỏ để xem như chúc mừng.

Nói là nhỏ nhưng tập đoàn Phú Gia cũng thuộc tập đoàn lớn, nên tiệc cũng có không ít phóng viên vây quanh.

Giữa buổi tiệc, bất chợt tiếng của ông Phú Hải vang lên, trên khán đài mọi người đều nhìn lên.

“Hôm nay, ngoài việc cảm ơn mọi người đã đến đây tham dự buổi tiệc nhỏ này, tôi cũng rất vui khi thông báo cho mọi người biết một tin vui, gia đình của chúng tôi và gia đình của Hàn Gia trong thời gian gần sẽ thành thông gia với nhau. Con gái của tôi Lan Chi và Nam Phong, tình cảm đã lâu, nay cũng muốn công bố cho mọi người biết, hợp đồng lần này là do chủ ý của con gái tôi, muốn hợp tác hai tập đoàn để đi đến giàu mạnh hơn trong tương lai. Một lần nữa xin cảm ơn mọi người rất nhiều”- Ông Phú Hải là người rất thủ đoạn nên ông cố ý nhắc cho Nam Phong nhớ rằng hợp đồng lần này là do con gái của ông nói ông giúp, nếu không đồng ý, xem như ông sẽ hủy hợp đồng này.

Do lần này Nam Phong đã đầu tư một số tiền lớn, nếu như thất bại, anh sẽ bị mất đi một số vốn khá lớn và phải bồi thường cho rất nhiều công ty nhỏ.

Anh chọn cách im lặng, còn Lan Chi thì mỉm cười đến bên cạnh Nam Phong, khoác tay Nam Phong cho báo chí chụp ảnh.

Về đến nhà Nam Phong chạy tìm Tuyết Ly giải thích cho Tuyết Ly hiểu.

Cô khó chịu nhưng vẫn chấp nhận dù sao cô và Nam Phong quen cũng chỉ mới đây, chưa có gì sâu đậm lắm. Lần trước là do cô tự nguyện. Nên cô cũng gạt đầu im lặng. Theo như Nam Phong nói đợi 4 tháng sau khi hợp đồng kết thúc anh sẽ lên báo làm sáng tỏ vụ việc này.

Sáng

Tất cả các mặt báo đều đăng tin Nam Phong đính hôn với Lan Chi. Và còn có một số người nói Tuyết Ly cô thư ký của Nam Phong chẳng qua được Nam Phong giúp đỡ vì việc thích Thiên Hoài nhưng bị Thiên Hoài đá.

Mẹ của Tuyết Ly gọi điện thoại hỏi chuyện thực hư. Bà rất ghét ai nói xấu con bà, đúng là Thiên Hoài và Tuyết Ly chia tay nhưng người chia tay là Tuyết Ly con gái bà chứ không phải Thiên Hoài.

“Mẹ muốn con nghỉ việc ở tập đoàn Hàn Gia và về nhà ngay lập tức, mẹ có thể cho con làm giám đốc của tập đoàn nhà mình, vì có gì mà con phải đi làm cho Hàn Gia và bị sỉ nhục như thế hả?, hay con yêu Nam Phong, nó cũng là một thằng như Thiên Hoài thôi, con nên chấm dứt đi?”- Mẹ của Tuyết Ly bức bối nói trong điện thoại.

“Mẹ à, con không tin Nam Phong là hạng người như thế, nên mẹ hãy yên tâm”- Tuyết Ly cúp máy vì không muốn nghe thêm gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Mấy hôm nay lấy vài lý do làm khó, ép buộc Nam Phong đi với Lan Chi. Nên không thường thấy anh ở công ty như trước nữa. Tối về lúc nào Nam Phong cũng về rất trễ. Tuyết Ly thì thường hay về nhà hơn, vì ở nhà đang xảy ra một số chuyện khó khăn trong làm ăn.

Nam Phong cũng biết Tuyết Ly sẽ rất buồn vì anh, nên thường gọi tặng những bông hồng vào những buổi sáng.

Dù Nam Phong bên cạnh Lan Chi cả gần một tháng nay nhưng luôn nghĩ về Tuyết Ly, nên cô rất hậm hực trong lòng.

Cô gọi điện thoại cho Phi Trang nói gì đó rồi cúp máy.

Chiều hôm đó, khi tan sở Tuyết Ly định qua nhà của mẹ để xem lại những công việc ở gia đình mình đã ổn chưa.

Khi băng qua đường cô bị một đám người lạ mặt đánh bất tỉnh, bắt lên xe và đưa vào một quán bar.

Còn về phía Nam Phong, anh bị Lan Chi chuốc một liều thuốc mê, và dẫn vào một khách sạn.

Lột đồ trên người Tuyết Ly chụp những tấm hình khỏa thân của cô lúc cô hôn mê, sau đó chúng quăng cô tại một chiếc ghế trên quán bar.

Phạm Minh là một tay ăn chơi có tiếng, chiếc ghế của hắn trong quán bar này chưa ai dám ngồi, nếu ngồi nhất định sẽ mềm xương với hắn vậy mà bây giờ khi hắn đi vào thì có một cô gái đang nằm trên ghế của hắn.

Phạm Minh rất ghét con gái vì con gái gắn liền với ký ức tồi tệ nhất của hắn. Mẹ hắn đã bỏ cha con hắn khi hắn 15 tuổi để đi theo một người đàn ông khác, giàu có hơn cha hắn.

Tập đoàn Phạm Gia thì lúc đó không lớn lắm, nhưng khi xảy ra vụ việc đó hắn bắt đầu học và làm việc như điên. Bây giờ thì người đàn ông của cái công ty mà mẹ hắn đã đi theo không còn giàu có như Phạm gia nữa thì mẹ hắn về xin tha thứ.

Hắn ngồi bên cạnh Tuyết Ly và nhìn, người con gái với vẻ mặt như thiên thần và một ít máu chảy ra từ thái dương của cô gái đó. Theo anh suy luận có lẽ đây là một vụ chơi khăm đây. Hắn nghe kể bên hắn có một thằng mặt mày bặm trợn gọi điện thoại “Thưa cô Phi Trang mọi chuyện cô nhờ tôi đã làm xong, hình của cô ta tôi đã chụp rất nhiều, cô ta đang bất tỉnh trong đây, khi nào cô có thể đưa cho tôi phần tiền còn lại?”

“Ừ tôi biết rồi! Sao? Cho chúng tôi luôn cô ta à? Haha cô thật là chu đáo. Được rồi tôi chào cô”-Hắn cúp máy quay lại định bế Tuyết Ly đi thì thấy Phạm Minh đã ngồi đó. Cũng là dân máu mặt trong quán này hiển nhiên hắn cũng biết là không nên động đến Phạm Minh nếu không muốn có kết quả tồi tệ.

“Anh Minh! Anh cho em lấy con hàng của em ạ”- Hắn ta cười tươi tay xoa xoa với nhau.

“Tao thích con này, mày đi tìm con khác đi”- Phạm Minh nói với hắn ta.

Hắn ta tiếc nuối nhưng cũng không dám làm gì mà dạ dạ vài cái rồi quay đi. Hắn tắt chế độ ghi âm điện thoại của mình. Xem như mình giúp cô ta vậy cũng đang rảnh mà

Liếc nhìn Tuyết Ly đang chảy máu. Hình như hắn có chút động lòng, quay sang nói với cận vệ của mình.

“Đem cô ta ra xe”

Đến nhà của Phạm Minh, hắn cho người bồng lên phòng của hắn, không biết vì thương hại hay sao mà hắn lại cho con gái vào phòng của mình. Chưa bao giờ hắn cho ai vào phòng của mình. Đặc biệt là con gái thì càng không.

Người làm trong nhà đều bất ngờ không biết cô gái này là ai mà có thể làm lay chuyển một người độc ác như Phạm Minh. Đến mẹ hắn hắn còn tổng cổ ra ngoài không thương tiếc cơ mà.

Lau sạch máu cho Tuyết Ly, hắn nhìn gương mặt thanh tú của cô bắt chợt hôn nhẹ lên má của cô, cảm thấy không đủ hắn trèo lên giường ôm hôn cô nồng nhiệt. Sau đó thả cô ra thật nhanh “Mình đang làm gì đây nè”

Sáng hôm sau, cảm thấy đau đầu ở đầu Tuyết Ly tỉnh dậy thấy mình đang nằm trên giường ở một nơi xa lạ. Sự nhớ hôm qua có một đám người làm mình bất tỉnh. Sờ tay lên trán thấy có một miếng băng dán quanh, nhìn lại quần áo xộc xệch của mình, Tuyết Ly biết có chuyện không lành. Chạy xuống nhà cô ngó ngang ngó dọc tìm đường.

Thấy dưới nhà có một người thanh niên cỡ khoảng 27,28 tuổi, da hơi ngăm đen, đôi mắt sâu, tóc đầu đinh một chút, mặc chiếc áo sơ mi đen quần jean xanh đen, đang ngồi ăn sáng tại một bàn ăn.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Tuyết Ly đi lại và nói “Anh là ai?”

Phạm Minh ngược nhìn cô, thực sự lúc cô mở mắt ra nhìn y hết thiên thần làm hắn ngẩn ngơ vài giây sau đó nói. “Tôi hôm qua thấy cô ngất trên ghế tại một quán bar tôi đã đem cô về nhà”

Hiểu mình không phải chỉ bị bắt mà quăng lại một quán bar nhất định còn có chuyện gì nữa, nên cô hỏi tiếp “Anh có nghe ai nói gì về tôi không?”

“Cô có quen biết ai tên Phi Trang không?”- Hắn hỏi

“Biết”- Tuyết Ly trả lời.

Phạm Minh im lặng móc trong túi chiếc điện thoại của mình ra và cho Tuyết Ly nghe đoạn ghi âm mà hắn ghi được tối hôm qua.

Trời đất như xụp đổ, “Trời ơi, vậy gia đình mình sẽ như thế nào? Nam Phong sẽ nghĩ gì về mình?!?”- Ngồi bịch xuống đất và Tuyết Ly bắt đầu trào nước mắt.

Cố gắng đứng dậy và nói “Anh có thể cho tôi xin đoạn ghi âm này được không?”

“Ừ! Cũng được để tôi bắn qua điện thoại cho cô”- Phạm Minh nói.

“Nhưng xem như cô nợ tôi một lần”- Hắn nói tiếp.

Tuyết Ly không còn tâm trạng nào để cãi lại, vì đang suy tính cho chuyện khác. Nói “Ừ, nợ anh tôi nhất định trả anh muốn gì cứ yêu cầu tôi sẽ làm giúp anh”

“Làm bạn gái tôi”- Hắn nói ngay.

“Haha anh đừng đùa tôi, tôi hiện giờ anh cũng biết tôi đang ở hoàn cảnh nào rồi, tôi bị người ta chụp hình và tôi còn không biết mình còn bị gì nữa hay không? Làm sao anh chịu để một người như thế làm bạn gái, xin anh tha cho tôi đi.”- Tuyết Ly cười đau khổ nói.

Phạm Minh đã điều tra và biết tại sao cô bị chơi khăm như thế này liền hỏi “Vì Nam Phong đúng không?”

Ngược lên nhìn Phạm Minh “Anh điều tra tôi à?” Tuyết Ly hỏi.

“Ừ” – Phạm Minh trả lời và nói tiếp

“Vì cô sợ người cô yêu hiểu lầm cô à?”

Tuyết Ly không nói gì.

Phạm Minh đưa cho cô tờ báo và nói.

Tốt nhất cô nên quên anh ta đi.

Cầm tờ báo trên tay. Cô thấy trang đầu tiên là hình ảnh Nam Phong dìu Lan Chi vào khách sạn. Hình tiếp sau đó là được che đi những chỗ cần che.

Tay cô run run , người cô vừa ngã xuống đứng lên bây giờ lại ngã xuống lần nữa. Lần này cô không còn sức mà đứng lên được nữa.

Dù biết được rằng nhất định Nam Phong bị hại, nhất định là cô cũng bị hại, nhưng mà sao cô cảm thấy mình thật vô vọng, sao không phải là Nam Phong cứu cô, tại sao chứ?!?!

Cô không khóc nhưng chỉ ngồi yên dưới đất. Làm cho Phạm Minh ngạc nhiên nhìn. Có một cô gái gặp những chuyện như thế này mà không khóc sao?!? Hắn bắt đầu cảm thấy thú vị và nói an ủi

“Cô không nên buồn nữa, hãy tìm cách mà đối phó với Phi Trang và những tấm hình của cô kia”

“Her her... Tôi không biết mình nên buồn theo cách nào nữa đây, dù sao cũng thanks anh đã giúp tôi nhiều việc”- Tuyết Ly vịn một chiếc ghế đứng lên.

Về mặt lạnh lùng của cô làm cho Phạm Minh cảm thấy lạnh lạnh. Đây là cách mà một cô gái như thiên thần xử lý tình huống cùng cực đau khổ của mình sao? Phạm Minh không tin.

Đứng lại gần Tuyết Ly bất chợt ôm cô vào lòng và nói “Khóc đi , đừng cố gắng làm gì!”

Bờ vai vững chắc như Nam Phong, thân thể tỏa ra mùi hương nhẹ nhàng nhưng không phải của Nam Phong. Cô chợt òa khóc, khóc là đi sau đó Phạm Minh bông cô lên giường. Cho cô nằm đó và nhìn cô. Ánh mắt mà hắn chưa bao giờ tra cho bất kỳ ai.

Khi đã bình tâm lại, hắn nhẹ nhàng hỏi chuyện với cô. Tuyết Ly như tìm được người bạn tri kỷ, nói hết những chuyện đã xảy ra trong thời gian quen biết với Nam Phong.

Phạm Minh chỉ im lặng nghe mà không nói gì.

...

“Vây cuối cùng thì em cũng chỉ là bạn gái giả của anh ta”- Phạm Minh nói một câu chốt lại vấn đề của Tuyết Ly.

Cười nhạt Tuyết Ly khẽ gật đầu. Cũng không có thân phận gì hết.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Về đến căn nhà của Nam Phong, Tuyết Ly bước lên lầu, thu dọn hành lý của mình . Ông Hàn và bà Hàn đã về Mỹ giải quyết chuyện nên không có mặt ở nhà từ một tuần nay.Đang đi xuống thì gặp Nam Phong .

“Anh có chuyện muốn nói với em”- Nam Phong nói

Ngồi xuống ghế, đối mặt nhau.

Nam Phong nói “Chúng ta chấm dứt hợp đồng giả đi Tuyết Ly”

Tuyết Ly gật đầu. Trong đầu cô cũng đã có ý định như thế.

“Anh muốn trở thành bạn trai thật sự của em”- Nam Phong tiếp.

Tuyết Ly nhếch miệng cười nói “Còn cô ta? Anh định không chịu trách nhiệm hành động của mình sao?”

“Anh... anh ... lúc đó là do anh bị gài bẫy, anh không biết chuyện gì, lúc đó anh rất say và bị trúng thuốc mê nên không thể làm gì cô ta được, em hãy tin anh?”- Nam Phong lúng túng giải thích.

“Tin anh? Haha Tin anh để tôi phải đánh đổi cái gì? Khi tôi gặp chuyện anh có cứu tôi không? Khi đó anh đang ở đâu? ở bên cô ta, uống rượu?!?”- Tuyết Ly cười cay đắng nói.

“Gặp chuyện?!? Em đã gặp chuyện gì?!?”- Nam Phong lo lắng hỏi.

“Đó không còn là chuyện của anh nữa, chắc cũng ngày mai thôi, những hình ảnh đó sẽ có trên mặt báo đó.” – Tuyết Ly nói.

“Có phải Lan Chi đã làm gì em không? Nói anh biết đi Tuyết Ly”- Nam Phong đau khổ lên tiếng. Người mình yêu mà không bảo vệ được thì còn gì nữa. ...

“Đúng là do Lan Chi của anh đã làm , anh cứ lo giữ tập đoàn của anh, còn tôi , tôi sẽ lo cho gia đình của tôi. Tôi và anh kể từ bây giờ không còn quan hệ ràng buộc nữa, chào anh”- Tuyết Ly nói câu cuối cùng sau đó bắt taxi đi về nhà của mình trên đường đi cô đã khóc rất nhiều. .

....

Đúng như dự đoán của Tuyết Ly, Phi Trang đã tung những hình ảnh của cô lên trên báo. Sau đó bôi nhọ cô rất nhiều. Tuyết Ly vẫn không lên tiếng giải thích gì hết và ngậm ngậm tìm bằng chứng cho sự liên quan giữa Phi Trang và Lan Chi.

Khoảng 2 tuần sau khi tung tin lên, tập đoàn của gia đình họ Lâm lâm vào khủng hoảng.

Tuyết Ly bất chấp mọi lời dị nghị đứng sau lưng giúp mẹ cô giải quyết hết mọi vấn đề.

Đồng thời cùng lúc đó, Phạm Minh cũng giúp cô một tay. Khi đã tìm đầy đủ bằng chứng liên quan đến vụ chụp ảnh của cô. Thì lúc đó cũng là lúc cô bắt đầu đệ đơn lên tòa án.

Có những bằng chứng không thể chối cãi. Phi Trang và Lan Chi phải bồi thường một số tiền lớn cho Tuyết Ly và hình như hai ả ta cũng phải tiêu một số tiền không nhỏ cho việc không phải ngồi tù.

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Phân Phạm Minh biết rằng trong lòng của Tuyết Ly chỉ có hình ảnh Nam Phong dù đã làm nhiều cách nhưng vẫn thấy không hiệu quả đành chuyển sang làm an hem kết nghĩa.

Tuyết Ly có một người bạn duy nhất ở Mỹ, khi đọc trên web thấy Tuyết Ly bị như thế nên đành quay về VN an ủi cô.

“OMG. ... Honey, I miss you so much”- Tracy Trần lên tiếng.

“Này này VN đấy. ... Tôi không hiểu bà nói gì đâu”- Tuyết Ly cười và nói với Tracy.

“Ừ ừ ... Hồng nói English, nói Vn nè. ...”- Tracy nhún nhảy cười và nói.

“Bạn em giống đười ươi nhỉ?” – Phạm Minh lên tiếng.

Đón Tracy có anh và Tuyết Ly, nhưng tuyệt nhiên Tracy chỉ thấy mỗi Tuyết Ly.

Quay qua thấy một chàng trai cũng handsome đấy. Tracy đi lại và Lên gối ngay chỗ hiểm và hét “Này , biến thái!!!!”

Mọi người trong sân bay đều nhìn e dè Phạm Minh.

Phạm Minh tự nhiên bị đánh , bị sỉ nhục không hiểu lý do tức mình la lên “Con nhỏ kia , cô muôn gì hả?”

Tuyết Ly không hiểu tại sao Tracy làm như thế, nên vội quay qua dìu Phạm Minh rồi quay lại nói với Tracy “Có chuyện gì vậy, cậu với anh Minh có thù gì àh?”

“Minh? Minh?!?!? Hả không phải tên Nam Phong mà báo chí hay nói à?”- Tracy ngây thơ hỏi.

Trời ra là cô bạn của Tuyết Ly muốn trả thù dùm Tuyết Ly Hậu quả của vụ này thật

“Tôi sorry tôi tưởng anh là Hàn Nam Phong” – Tracy cười ngượng nói với Phạm Minh.

“Sorry? Sorry xong tôi hết đau àh?”- Phạm Minh bực tức nói.

Tiến lại gần Phạm Minh. Tracy ôm cổ cười và hôn Phạm Minh.

“Cá...Cái gì đây?!?!”- Phạm Minh tròn mắt nhìn .

Hắn... Bị cường hôn?!?!?

Một nụ hôn điều luyện, còn hắn thì như con nai vàng ngơ ngác.

Tuyết Ly biết tính của Tracy rất thoáng nên cũng không có bất ngờ gì lắm.

“Chụt, Chụt, chụt” Trán và hai bên má của hắn cũng bị đóng dấu mất.

Tracy vừa buông ra nhìn thấy mặt của hắn đỏ như chưa từng được đồ thì rất buồn cười nhưng ráng nhịn cười mà nói tinh bơ “Đền cho you”

Sau đó đi đến bên tay kia của Tuyết Ly kể chuyện cho Tuyết Ly nghe những gì mà Tuyết Ly đã bỏ ở Mỹ.

Còn Phạm Minh thì ngoài lần hôn trộm Tuyết Ly ra thì hắn chưa bao giờ hôn bất kỳ ai, bây giờ lại bị như thế, thật mất mặt hắn mà...

...

“Chuyện cậu với Nam Phong kia tính sao?”- Tracy hỏi.

“Không tính sao hết, đằng nào cũng là chưa chính thức gì cả, bạn gái giả chứ đâu thật. mà cũng đã chấm dứt hợp đồng, thì hà có gì phải làm khó nhau hơn nữa”- Tuyết Ly cười buồn.

“Vậy còn đứa con này, cậu định sẽ làm sao?”- Tracy đưa tay lên bụng của Tuyết Ly.

“Mình sẽ một mình nuôi nó.. khi nó lớn lên nó sẽ hiểu mà”- Tuyết Ly nói.

“Thật mình bó tay cậu luôn, ừ thế cũng tốt, mình sẽ bắt nó qua Mỹ, không cho nó ở đây luôn”- Tracy cười cười.

“Con nhỏ này... còn anh Minh, cậu định như thế nào? Gì mà tưởng Nam Phong này nọ. Đã yêu anh Minh lâu rồi mà không dám nói, còn bày đặt”- Tuyết Ly châm chọc.

“Ừ đấy, kệ tui làm gì nhau nào? Her her...”- Tracy nói.

“Mà hình như hắn không nhớ tui đâu nhỉ?”- Tracy lại nói tiếp.

Một năm trước, Phạm Minh có qua ký hợp đồng với công ty mà Tracy làm. Đi theo sếp thấy Phạm Minh và Tracy có ấn tượng với người này. Sau đó Tracy theo dõi mọi hoạt động của Phạm Minh trên web, thấy Phạm Minh chưa yêu ai và lại hay đi chung với cô bạn thân của mình nên về thăm bạn là một chuyện, và “câu dẫn” Phạm Minh là chuyện thứ hai.

“Ấn tượng mờ mịt, tui là anh Minh tui cũng không nhớ!!”- Tuyết Ly nói.

...

Tuyết Ly vì sinh con nên qua Mỹ, mẹ Tuyết Ly hết lời khuyên ngăn con gái mình nên bỏ đi. Nếu không sẽ khó có một người chồng nào chấp nhận, và sẽ không hạnh phúc. Nhưng Tuyết Ly nhất quyết giữ lại đứa con này, vì nó là tình yêu chân thành nhất được kết tinh của cô và Nam Phong.

...

Về phía Nam Phong khi biết Lan Chi *** hại Tuyết Ly thì chấm dứt mọi hợp đồng với gia đình cô, một mình làm lại tất cả việc để gây dựng lại tập đoàn Hân Gia. Đêm về lại căn phòng của anh, anh lại thường mất ngủ mà phải tìm rượu để yên giấc vì anh biết anh không còn xứng với Tuyết Ly nữa

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Hai năm sau,

“Honey, anh đưa mẹ con Tuyết Ly về VN trước, em phải giải quyết vài vấn đề nữa nên về sau!”- Tracy nói với Phạm Minh.

“Ừ! anh sẽ chăm sóc Tuyết Ly như vợ mình”- Phạm Minh nheo mắt.

“Hừ ! anh dám. . .”- Tracy lên tiếng hăm dọa.

“Thôi đi hai ông bà, chóng mắt quá rồi nè..!”- Tuyết Ly lên tiếng.

Cậu con trai nhỏ của cô cũng đem theo “Chóng mắt, chóng mắt”

“Nam Khánh , cháu dám nói đi như thế à? Di không mua không mua kẹo với đồ chơi cho cháu nữa đâu”- Tracy hờn trách.

“Nó nói có hiểu nghĩa đâu mà bà trách nó”- Tuyết Ly lên tiếng nói.

“Thôi trể rồi lên máy bay thôi mọi người”- Phạm Minh lên tiếng.

“Honey~~~~~”-Tracy nói giọng kéo dài.

“Hiểu rồi, anh quên” – nói rồi Phạm Minh quay qua ôm eo hôn Tracy một cách điệu nghệ. Cái này là Tracy huấn luyện anh .

“Gớm quá gớm quá”- Bé Nam Khánh vừa nói vừa cười.

Tuyết Ly bật cười cùng con làm cho Phạm Minh một phen đỏ mặt tiếp.

....

Vừa xuống VN sau 2 năm rời bỏ, Tuyết Ly muốn đến quán cafe SSM, quán mà Tuyết Ly cùng Nam Phong đã hôn nhau. Tuy đó chỉ là ép buộc nhưng nó thành một kỷ niệm đẹp của Tuyết Ly.

..

Hôm nay không hiểu sao Nam Phong đi đến SSM chọn một góc khuất. và tình cờ nhìn thấy Tuyết Ly. Anh ngỡ ngàng cô vẫn đẹp như xưa vẫn hạnh phúc, tươi cười. đằng sau cô là một người đàn ông đang ôm một cậu bé con.

Thì ra Tuyết Ly đã có gia đình. Còn có một đứa con, ước chừng 2 tuổi. Nam Phong mỉm cười cay đắng. Tuyết Ly vừa chia tay mình 2 năm trước mà có con 2 tuổi ư? Anh cười cho số phận của mình, anh đã tìm đủ mọi cách để hỏi tin tức về Tuyết Ly, khi biết Tuyết Ly là con gái của tập đoàn họ Lâm, anh đã chạy thẳng đến mà cầu xin được gặp Tuyết Ly, nhưng mẹ của Tuyết Ly lòng vẫn cứng như đá. Không hé răng một lời.

Anh ngày tháng mượn rượu để quên đi hình ảnh cô, còn cô thì đang sống hạnh phúc với người khác, đã có con với người ta. Anh còn chờ đợi gì nữa chứ.

Anh đi lại bên chỗ của Tuyết Ly và nói “Chào em!”

Quay qua, mọi quá khứ như quay lại bên Tuyết Ly.

“Na...Nam Phong”- Tuyết Ly nhỏ giọng hỏi một cách ngập ngừng.

Gương mặt gầy hốc hác này là Nam Phong mà Tuyết Ly yêu ư? Sao lại như thế?!!

“Chào anh! Tôi là Phạm Minh”- Phạm Minh nói và chìa tay ra bắt tay với anh.

“Chào anh ! Tôi là Nam Phong”- Nam Phong lịch sự mà nói, nhưng tâm hồn anh đang đau lên từng chút một.

“Có lẽ anh và Tuyết Ly có chuyện cần nói với nhau, tôi đi ra ngoài một chút vậy!”- Phạm Minh nói và quay sang ôm lấy Nam Khánh . Thấy được ấm Nam Khanh nói lên vài tiếng “Ba! Ấm, ba ấm”

Tiếng nói đó làm cho Nam Phong chết lặng người. Nam Phong dù một chút hy vọng cũng mong muốn người đàn ông đó là mình nhưng đã hết thật rồi. anh đã không giữ được người yêu mình nữa rồi.

Phạm Minh vừa ấm vừa lên tiếng thờ dãi nói nhỏ “Nếu ta là ba của cháu thì hay biết mấy , mẹ cháu sẽ không khổ nữa đâu nhỉ?” nói rồi Phạm Minh cùng Nam Khánh đi ra ngoài .

Chỉ còn lại Nam Phong và Tuyết Ly.

Nam Phong ngồi xuống ghế , Tuyết Ly đưa tay lên mặt anh và nói “Anh gầy quá!”

Nam Phong cười đau khổ lắc đầu. . .

Không khí im lặng.

“Anh và Lan Chi . . . tốt chứ?”- Tuyết Ly hỏi, mặc dù Tracy đã điều tra nói rằng Nam Phong đã chia tay Lan Chi sau đó nhưng cô vẫn muốn chính anh xác nhận với cô.

“Anh và cô ta đã chia tay lâu rồi em à”- Nam Phong thành thật trả lời.

Tuyết Ly cười nhẹ hỏi anh tiếp “Anh hiện nay có bạn gái chưa?”

Bất ngờ trước câu hỏi này anh trả lời “Chưa em à”

Tuyết Ly lại nói tiếp “Nếu em muốn giới thiệu một người làm bạn gái anh, anh có đồng ý đi gặp người đó vì em được không?”

Anh ngược nhìn Tuyết Ly cười đau khổ, ra là cô ấy muốn mình quen với bạn của cô ấy, nếu cô ấy cảm thấy hạnh phúc mình không nên phá vỡ nó đi. Tự rút lui. Mình đã không còn khả năng hy vọng gì nữa.

“Ừ! Nếu là bạn em thì sao cũng được”- anh cảm thấy như mình đã đánh mất tất cả, muốn đến đâu thì đến bây giờ anh đã có câu trả lời. Tuyết Ly đã hạnh phúc anh còn nghĩ gì hơn nữa.

“Vậy chiều nay, tại Đông Phương 9 giờ nhé anh, chào anh em phải về đây”- Tuyết Ly đứng lên tính tiền ra ngoài cùng với Phạm Minh và Nam Khánh.

Nam Phong ngồi một mình trong quán suy nghĩ gì đó. Sau đó cũng nặng nề bước ra về.

...

Tối 8h45

Nhờ Tracy đến quán Đông Phương ngồi ở ngay góc bàn mà Tuyết Ly và Nam Phong gặp nhau lần đầu tiên.

9 giờ

Nam Phong xuất hiện với vẻ mặt chán chường.

Tracy đứng lên nhìn Nam Phong và vẫy vẫy ra hiệu anh đi về phía bên cô.

Léch nặng nhọc đến ngồi cạnh Tracy. Nam Phong im lặng không nói gì ngoài vài câu xã giao.

“Anh là người đã ký hợp đồng bắt Tuyết Ly phải làm bạn gái giả của anh?”- Tracy hỏi một cách dư thừa vì cô đã biết lâu rồi.

“Ừ!” anh đáp

“Anh còn yêu Tuyết Ly không?”- Tracy lại hỏi tiếp.

Anh ngược lên nhìn Tracy và nói “Có lẽ Tuyết Ly giới thiệu cô làm quen với tôi, nhưng tôi xin lỗi vì không thể quen cô được, tôi vẫn không thể nào quên được Tuyết Ly, mặc dù biết cô ấy đã có chồng có con trai”

“Có chồng?”- Tracy thắc mắc.

“Hôm nay tôi có gặp họ trong quán cà phê”- Nam Phong thành thật.

“Anh ta tên Phạm Minh đúng không?”- Tracy lại hỏi.

“Đúng vậy, chắc cô cũng có quen anh ấy”- Nam Phong buồn bã trả lời.

“Ừ! tôi biết anh ta, tôi biết rõ đến nỗi bao nhiêu nốt ruồi trên người anh ta tôi cũng biết”- Tracy gần từng giọng.

Nam Phong nhú mày không hiểu ý nói của Tracy là gì.

Đứng dậy, kéo tay Nam Phong lôi đi ra ngoài. Lên ô tô chạy thẳng đến một căn nhà.

Nam Phong không hiểu gì nhưng thấy vẻ mặt của Tracy cũng im lặng không hỏi mà chờ xem như thế nào, nếu theo suy luận của Nam Phong, Nam Phong nghĩ là anh chàng Phạm Minh đó bắt cả hai tay. Nếu thật như thế thì thật tội nghiệp Tuyết Ly. Anh nhất định sẽ không tha thứ cho anh ta.

Bình bong bình bong.

Cánh cửa trong nhà được một đi làm mở ra

“Chào mẹ, chào cậu”- dì lễ phép nói.

“Cháu cháu dì, có Phạm Minh ở nhà không dì?”- Tracy hỏi.

“Dạ cậu với Nam Khánh và cô Tuyết Ly đang ở trong nhà”- dì đáp.

“Được cảm ơn đi, lần này thì anh đừng hòng sống với tôi Phạm Minh”- Tracy nghiêng răng mắg Phạm Minh.

“Có gì cô từ từ nói đừng làm quá lên, bình tĩnh đi” Vừa nói Nam Phong vừa kéo Tracy lại.

“Anh ta là chồng tôi, chuyện gì tôi phải bình tĩnh”- Tracy bực mình nói.

Vậy là anh ta ngoại tình mà người đó lại là Tuyết Ly sao? Trời ơi... Cứ ngỡ Tuyết Ly được hạnh phúc bên anh ta vậy mà... Nam Phong tức giận buông tay Tracy và đi vào cùng.

Nhìn thấy Phạm Minh đang ngồi chơi với Nam Khánh, Tracy ầm Nam Khánh đưa cho Nam Phong. Thắng bé thấy vậy cười nói “Ba ba ầm ầm”- Nam Phong nhìn thằng bé, có mũi cao và khuôn mặt hao hao giống Tuyết Ly làm cho Nam Phong càng đau lòng hơn.

“Sao em về sớm vậy, còn dẫn anh ta về nhà nữa?”- Phạm Minh ngây thơ không hiểu

“Anh là cha của Nam Khánh à?”- Tracy bực tức hỏi.

“Hả? là sao?!? Anh không hiểu?!?”- Phạm Minh hỏi tiếp.

Tuyết Ly thấy ồn ào nên đang thay đồ chạy xuống và hỏi Tracy

“Tracy sao không ở Đồng Phương sao về đây?”

Khựng người nhìn thấy Nam Phong đang bế Nam Khánh. Liếc nhìn Tracy...

“Anh ta”- Tracy chỉ Nam Phong và nói tiếp “Anh ta nói Phạm Minh là cha của Nam Khánh”

HẢ!?!?!- Phạm Minh cùng Tuyết Ly la lên.

Túm áo Phạm Minh, Tracy nói “Anh giải thích như thế nào đây?”

“Anh... anh... anh đâu có nói mình là cha của Nam Khánh!!!!”- Phạm Minh thanh minh.

Lôi Phạm Minh lại Nam Phong, Tracy hỏi “Nam Phong anh nói Phạm Minh nhận mình là cha của Nam Khánh đúng không?”

Nam Phong ngơ ngác trả lời “Không! Anh ta không nói! Tôi nghe thằng nhóc này nói nên suy ra, sự thật không đúng à?”

“OMG... nghe theo anh chắc tôi chết quá!”- Tracy thả Phạm Minh ra quay sang Phạm Minh nhẹ giọng “Honey~~~ Em sorry đã hiểu lầm anh nhé! Cứ tưởng anh muốn làm cha của Nam Khánh bỏ mặt em”

“Xi... Anh nhường chức cao quý đó anh ta, anh đang chờ con của mình thôi, her her”- Phạm Minh trả lời.

Tuyết Ly đứng ngoài chứng kiến tất cả. thật ra kế hoạch là muốn làm Nam Phong bất ngờ tại quán Bar nhưng giờ thì ở đây cũng tốt thôi.

Tuyết Ly đi lại Nam Phong và nói “Anh có đồng ý làm bạn trai của em không?”

Nam Phong bất ngờ không hiểu mọi chuyện hỏi “Vậy còn cha của thằng bé này?”

Tracy nhảy vào nói “Anh có bị thiếu chất xám không? Tuyết Ly xa anh 2 năm, năm nay thằng bé 1 tuổi 3 tháng. Anh rũ bỏ trách nhiệm của mình nhanh như thế àh?”

Ngờ ngàng hạnh phúc... Đây là con của anh... là con của anh... Là tình yêu của anh đã kết trái...

Anh hạnh phúc ôm mẹ con Tuyết Ly vào lòng. Một dòng nước mắt chảy ra... Định mệnh đã cho anh gặp và yêu Tuyết Ly nên dù mai sau có xảy ra chuyện gì nữa anh cũng không bao giờ buông Tuyết Ly ra một lần nào nữa...

Bạn đang đọc truyện *Định Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.